

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 31, П'ЯТНИЦЯ, 4 СЕРПНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 30, FRIDAY, AUGUST 4, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Надійна партія Надії?

Петро Часто

Що в Україні невинно росте, то це кількість політичних партій. Від моменту, коли пишуться ці рядки, до дня виходу газети з друку може їх з'явитися ще з п'ять. До 17 липня, згідно зі звітом всеукраїнського Комітету виборців, в країні діяло 344 партії. Найбільше в цілій Східній Європі, бо в Румунії, наприклад, – 124 партії, в Польщі – 84, у Словаччині – 56, Молдові – 45, Литві – 38.

17 липня стало в Україні на одну партію більше: Міністерство юстиції зареєструвало „Громадсько-політичну платформу Надії Савченко“. І власне – чому ні? Якщо 344 дотепер не зуміли вивести Україну на рівень найрозвинутіших держав, то врешті ж мусить прийти та нова сила, для якої це велике завдання виявиться здійсненим.

Амбітності, енергійності, сили волі Н. Савченко не позичати. І також загадковості, за якою багато хто хоче бачити пасіонарність, бо цієї якості Україна дуже й дуже потребує. Іншій людині на місці Надії на все подальше життя вистачило б слави незламного в'язня російської тюрми, вистачило б зірки „Героя України“, вистачило б депутатського мандата. Працюй, твори праведні закони. Ні, цього їй замало. Амбіція настільки непомірна, що потрібна власна партія. На своїй сторінці у „Facebook“ Н. Савченко так пояснила цей крок:

„...Ця партія не буде формуватися звичним чином, ми не будемо набирати багато партійців, роздавати всім членські квитки, вказувати, що робити і вчити, як партію любити. Ви можете стати прихильником дій партії, якщо зрозумієте ідею і поділяєте концепцію зміни політичної системи в Україні. Якщо ви ініціативні, свідомі та порядні люди і хочете працювати на місцях, можете долучатися до команди, займатися просвітництвом людей і кооперуватися в команді одностайців. Пропонуйте, що можна змінити на місцях, аби зміни відбулися в цілому в країні. Ми відмовляємося співпрацювати з тими, хто зник мислити по-старому, хто не підтримує побудову України в напрямку україноцентризму, хто тільки бажає дорватися до влади. Всіх мислячих людей з честю й сумлінням запрошую до співпраці“.

Звучить привабливо. Хоч змінити політичну систему в Україні – це ледве чи посилене завдання для однієї партії, навіть якщо її очолює справді пасіонарна особистість. Але буде величезним досягненням, якщо ця свіжа політична сила змінить бодай саму суспільну атмосферу, притишить негативні настрої, зменшить хвилю рочарування, вигідну для ворогів української незалежної держави, змусить народну масу підняти голови і повірити в кращий завтрашній день країни.

Та навіть цього їй замало. Н. Савченко замірюється на найвищу ціль. В інтерв'ю для польського видання „Krytyka Polityczna“ вона без тіні сумніву запевнила: „Я готова взяти на себе від-

(Закінчення на стор. 9)

Держсекретар США: нові санкції підтвердили волю домогтися від Росії поліпшення відносин

Радіо Свобода

ВАШІНГТОН. – Майже одноголосні голосування за законопроекти про нові санкції щодо Росії в обох палатах Конгресу США свідчать про рішучу волю американського народу домогтися від Росії кроків до поліпшення відносин зі Сполученими Штатами Америки, заявив Державний секретар США Рекс Тілерсон 28 липня.

За його словами, він сподівається на таку співпрацю з Росією, за якої санкції стали б непотрібними.

Раніше того ж дня, пізно ввечері за американським часом, у Білому Домі оголосили, що президент США вирішив підписати закон, що, серед іншого, передбачає посилення санкцій щодо Росії через її втручання у президентські вибори у США 2016 року, яке підтвердили раніше у спільній заяві всі спецслужби США і яке Москва продовжує заперечувати.

Законопроект також затверджує санкції проти російських громадян і компаній, запроваджені президентом Бараком Обамою слідом за анексією Криму та вторгненням на Донбас.

Напередодні заяви Білого Дому, Росія оголосила свої нові санкції проти США у відповідь на схвалення санкційного закону в Конгресі. Йдеться про припинення доступу американців до частини їхньої дипломатичної власності в Росії – складу і дачі під Москвою, – а також про різке примусове скорочення чисельності дипломатичних представників США в Росії.

При цьому чільні російські дипломати заявили, що й далі готові нормалізувати двосторонні відносини зі США і співпрацювати над найважливішими міжнародними питаннями, але тільки на підставах взаємності, взаємної поваги і дотримання рівноваги інтересів.

Попередніми днями законопроект про санк-

Трамپ підписав закон про санкції

Президент США Дональд Трамп підписав закон про запровадження нових санкцій щодо Росії, Північної Кореї та Ірану, 2 серпня повідомили у Білому Домі, коли це число „Свободи“ йшло до друку.

Документ був схвалений обома палатами Конгресу США майже одностайно. Узгоджене рішення законодавців від обох партій з питання про санкції фактично позбавило президента Д. Трампа можливості скористатися правом вето, на подолання якого потрібно дві третини голосів членів Конгресу.

Цей закон був схвалений 27 липня в Сенаті 98 голосами проти 2, а перед тим у Палаті представників 419 голосами проти 3. Це давало знати, що в Конгресі є більш ніж достатньо голосів, щоб подолати можливе вето Президента Дональда Трампа.

Президент США раніше різко критикував цей законопроект, але врешті заявив про згоду з ним після внесення деяких змін. У Білому Домі ці зміни назвали „критично важливими“, але не уточнили, чого саме вони стосувалися.

За повідомленнями, була, зокрема, пом'якшена вимога первісної версії, що мала заборонити компаніям зі США брати участь у нафтогазових проектах будь-де у світі, якщо в них також беруть участь російські енергетичні компанії.

(Закінчення на стор. 18)

Із 4,000 кандидатів на держслужбовців, іспит української мови „провалили“ 5 відс.

Український кризовий медіа-центр

КИЇВ. – За 100 днів від початку атестації на знання державної мови для кандидатів на посади державної служби, до атестаційних комісій звернулося близько 10 тис. кандидатів. 6,000 підтвердили вільне володіння державною мовою, надавши бал з атестату про середню освіту чи складання зовнішнього незалежного тестування. Із 4,000, яким довелося проходити атестацію, не набрали достатнього балу 200 кандидатів.

Про такі підсумки 100 днів від початку атестації розповів Костянтин Ващенко, голова Національного агентства з питань державної служби, під час прес-брифінгу 1 серпня в Українському кризовому медіа-центрі.

Атестацію кандидати могли пройти в одно-

(Закінчення на стор. 10)

Костянтин Ващенко, голова Національного агентства з питань державної служби.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Хресні ходи провели нарізно

КИЇВ – 3 нагоди річниці хрещення Київської Русі-України на хресну ходу 27 липня зібрались віруючі Української Православної Церкви (УПЦ) Московського Патріархату, а 28 липня її провели очільники УПЦ Київського Патріархату УПЦ. Також до ходи приєдналася колона ветеранів бойових дій, з якими йшли капеляни. Активістка руху „Femen“ вилізла на пам'ятник Володимирові Великому із написом на грудях „Путін вбиває“. (Радіо Свобода)

■ Крим залишився без світла

СИМФЕРОПІЛЬ. – 28 липня Крим повністю залишився без світла через аварію в Краснодарському краї Росії. Енергетики намагаються відновити чотири лінії енергопостачання на Крим. Точні терміни відновлення не названі. 3 грудня 2015 року в Крим перестала надходити електроенергія з України. Зараз Крим забезпечується за рахунок власної генерації, генераторних установок з Росії і по енергомосту з Кубані. (Радіо Свобода)

■ Сплондрували Алею пам'яті

ДНІПРО. – 28 липня невідомі зірвали й пошкодили фотографії „Небесної сотні“ та учасників бойових дій на Донбасі вздовж Алеї пам'яті. Понівечені світлини забрала поліція, що прибула на місце події, однак у добровольців є електронні копії і алею вони планують відновити. (Радіо Свобода)

■ Відновлять церкву Спаса на Берестові

КИЇВ. – У столиці відреставрують церкву Спаса на Берестові, яка входить до Києво-Печерської Лаври і включена у список Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Про це 27 липня стало відомо під час прес-конференції, присвяченій меценатському проєктові президента корпорації „Roshen“ В'ячеслава Москалевського, який виділив на цей проєкт 50 млн. грн. Саме у Берестові була заміська резиденція київських князів, тут був похований Юрій Долгорукий, який заснував Москву, онуки Володимира Мономаха. („Укрінформ“)

■ Розбився літак української авіакомпанії

САН-ТОМЕ, Центральна Африка. – На острові Сан-Томе і Принсіпі 29 липня розбився вантажний літак Ан-74 української авіакомпанії „CAVOK Air“, члени його екіпажу травмовані. Причиною аварії стало попадання зграї птахів в правий двигун під час злету. (BBC)

■ Український пілот посадив літак наосліп

СТАМБУЛ. – 27 липня в надзвичайно складних погодних умовах український пілот на рейсах турецької компанії „Atlasglobal“ Олександр Акопов в Стамбулі врятував життя 121 пасажирів та шести членів екіпажу, коли бездоганно виконав приземлення лайнера на летовищі „Ататюрк“. Літак „Airbus A320“ вилетів з Стамбула в місто Ерджан (Північний Кіпр). Під час лету лайнер потрапив у грозу, тому пілоти вирішили повернутися в Стамбул. Лобове скло було розбите, але О. Акопов приземлив літак практично наосліп. Він нахилив літак і пілотував через квартиру. Президент України Петро Порошенко нагородив пілота орденом „За мужність“. (BBC)

■ Росія привезла „гуманітарний вантаж“

КИЇВ. – 27 липня з території Росії вже вкотре було незаконно переміщено через державний кордон України вантажні автомобілі під приводом доставки „гуманітарного вантажу“. З огляду на порушення російською стороною законодавства України, усталеної міжнародної практики, а також умов, раніше узгоджених між представниками України, Росії та Міжнародного комітету Червоного Хреста українська сторона не надала офіційної згоди на ввезення „гуманітарного вантажу“. Міністерство закордонних справ України 28 липня заявило протест російській стороні у зв'язку з черговим вчиненням нею міжнародно-правових діянь проти державного суверенітету і державної цілісності України. (МЗС)

ТОЧКА ЗОРУ

Біг на місці, або переговори „нормандської четвірки“

Володимир Горбач

Результатом недавніх телефонних переговорів керівників „нормандської четвірки“ стало те, що всі його учасники залишилися на власних позиціях і, як і раніше, дотримуються власного бачення того, яким чином потрібно рухатися на шляху до виконання Мінських домовленостей. Кожна зустріч і розмова лідерів „нормандської четвірки“ є спробою надати новий імпульс переговорному процесові.

Проте все це відбувалося вже неодноразово, і сьогодні вже можна з впевненістю констатувати, що цей процес не є продуктивним і не може привести до врегулювання конфлікту на Донбасі.

Поступово західні керівники, в тому числі й Ангела Меркель з Емануїлом Макроном, а також Сполучених Штатів, почали розуміти, що мають справу не з внутрішнім українським громадянським конфліктом, на чому продовжує наполягати російська сторона, а з російською агресією та війною між державами — між Україною і Росією.

Коли цей факт вже ніхто не зможе заперечувати, до всіх учасників цих переговорів прийде розуміння, що перемовини в нинішньому форматі далі не можуть бути позитивними в принципі, оскільки позиціонують Росію як посередника, а не учасника цього конфлікту. Продуктивні переговори з російською стороною можуть відбуватися лише тоді, коли буде відновлено баліанс сил, коли на полі бою росіяни не матимуть переваги. А для цього Україні потрібно мати не лише зброю стримування, але й потенційну зброю відплати — тобто летальну та наступальну зброю. Спочатку потрібно на полі бою відновити баліанс сил, щоб уже потім можна було говорити про якісь переговори і домовленості.

Фактично Росія не зацікавлена виконувати жодні вимоги, які не вигідні для неї. Вона зацікавлена використовувати Мінські домовленості, щоб змушувати Україну через посередників — Францію і Німеччину — виконувати „мінські угоди“ так, як сама цього хоче, тобто в односторонньому порядку. У відсутності силового баліансу, Росія намагатиметься досягнути будь-яких зрушень під час переговорів за рахунок слабшої сторони. Тому Україну потрібно посилити, а Росію — послабити. І цей процес має бути одночасним і більш інтенсивним. Послабленням Росії Захід уже займається від самого початку — за допомогою економічних і персональних санкцій. Але вони ще недостатні для того, щоб зробити російське керівництво договороздатним.

Чи змінила б щось участь США у цих переговорах? Передусім, слід зазначити, що спеціальний представник США в Україні Курт Волкер уже залучений до цього процесу. Єдине, що США не є учасником „нормандського формату“, і К. Волкер не бере безпосередньої участі в цих переговорах. Але США ведуть двосторонні переговори і з Україною, і з Росією, під час яких, зокрема, обговорюється питання виконання Мінських домовленостей. Тобто в переговорах американська сторона, так чи інакше, присутня. Думаю, що формат змінюватися не буде, але може з'явитися паралельний, як це було раніше, коли існували паралельні переговори між Вікторією Нуланд і Владиславом Сурковим. Так само в паралельних переговорах буде задіяний і К. Волкер.

УНІАН

Володимир Горбач – політичний аналітик Інституту євроатлантичного співробітництва, Київ.

Група експертів нав'язує Україні капітуляцію

Ігор Лосєв

Численні виступи в українських засобах масової інформації великої групи політологів і аналітиків засвідчують останнім часом певну спільну тенденцію. Це постійне нав'язування українцям думки про неможливість перемоги над агресором через „об'єктивні“ обставини, через переважаючі ресурси і великий військово-економічний потенціал Росії. Звісно, мало хто з речників фондів і дослідницьких центрів формулює свою позицію чітко і однозначно, все зводиться до натяків у стилі „ну, ви ж самі розумієте...“.

Ці загальні міркування стають підмурівком капітулянтської політичної позиції, що підштовхує українське суспільство до сприйняття плану Володимира Путіна, який пов'язаний з встановленням у тій чи іншій формі геополітичного контролю Кремля над Україною.

В цьому ж контексті можна сприймати урочисті обіцянки цих промовців щодо того, наче Україна може звільнити свої території тільки мирним шляхом.

У тих твердженнях є декілька фундаментальних помилок. Насамперед, якби все вирішувалося потенціалом, то війна у світі взагалі б не було: країни порівнювали б свої потенціали, і слабша сторона оголошувала б себе переможеною. Однак, у реальності все відбувається інакше.

Ресурси є об'єктивною можливістю, але не гарантією їхнього оптимального використання. У світі є чимало бідних країн з величезними ресурсами, котрих називають „жебраками на золотому троні“. Ресурси визначають багато, але далеко не все. Вся воєнна історія людства свідчить, що дуже часто успіх справи досягається не кількістю військ і зброї, а вмінням полководців, вишколом і відвагою вояків. Власне кажучи, сюжет давньоєврейської історії про битву Давида проти Голіата є аж ніяк не випадковим. Його сенс у тому, що слабша сторона завжди має шанс, яким варто скористатися.

Є приклади ближчі до нас у часі. В 1939-1940 роках країна Суомі (Фінляндія) не капітулювала перед армією СРСР, що кількісно перевищувала

все населення жертви агресії. А могла ж капітулювати, як сусідні Естонія, Латвія і Литва у ті ж роки.

Можна згадати і ситуацію СРСР в Афганістані, де потенціали були взагалі незіставні. Є чимало інших переконливих прикладів.

Проте десятки офіційних і не дуже політологів на багатьох телеканалах, радіостанціях, на газетних шпальтах постійно і невтомно повторюють: Україна не може, Україна не має ресурсів, Україна не здатна, і так далі. Іде свідомо спліянована „гра на пониження“, коли б навіть найбільш принизливі умови капітуляції сприймалися б як перемога.

Це значною мірою характеризує ситуацію в українському медіа-просторі, де лунають нескінченні мантри про Мінські угоди, про цілковиту неможливість збройного звільнення окупованих територій. Потихеньку і помаленьку виховується комплекс військово-політичної меншовартості українського народу.

Збройне розв'язання проблеми захисту України від агресії і окупації справді є утрудненим через наявність неефективної, обтяженої корупційними зв'язками влади. Про яку її ефективність можна казати, якщо під час бойових дій у столиці держави рейдери захоплюють оборонні заводи зі зброєю, що там знаходиться? Або якщо у тій же столиці безкарно вчиняються теракти?

Проте, якщо сьогодні країна не має яскравих і талановитих керівників і полководців, не має можливості прямих дій, то вони можуть з'явитися у найближчому майбутньому, якщо капітулянтство не унеможливить їхню появу. І є ще стратегія дій непрямих, які дуже високо цінував і майстром яких був свого часу Вінстон Черчилль.

Зокрема, навіть без фронтального зіткнення, перетворення України на потужну мілітарну державу виступатиме значним чинником тиску на агресора. Як, до речі, й реальна мобілізація країни, всіх сфер її життя на головне надзавдання: відновлення повноцінного суверенітету і територіальної цілісності.

Дещо таки робиться, але надто повільно. Вла-

(Закінчення на стор. 9)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Чому європейці злякалися енергетичних санкцій США проти Росії?

Михайло Гончар

Якби історії з посиленням американських санкцій проти Росії не було, її потрібно було б вигадати. Бо завдяки їй на поверхню вилізла вся прогнилість євробюрократії в окремих європейських інституціях. Адже ситуація показала, що європейські цінності закінчуються там, де починаються гроші „Газпрому“ (або російські гроші). Тому що логічного пояснення такої емоційної відповіді і надзвичайно швидкої реакції з боку Європейської комісії просто не існує.

Україні завжди говорили, в тому числі й гості з Брюсселю, про те, що Євросоюз неквапний, довго осмислює і шукає консенсус, бо ж 28 країн-членів. А тут ми побачили практично миттєву реакцію. Такої реакції ми не спостерігаємо, коли відбувається російська агресія. Але тількино зачепили інтереси окремих російських компаній і урядів країн-членів ЕС, з'явилася швидка реакція. Це говорить про те, що насправді обсяг зв'язків між Росією і окремими членами ЕС значно більший, ніж його показують цифри двостороннього товарообігу, обсягів постачань газу, нафти і нафтопродуктів.

По суті, йдеться про те, проти чого свого часу застерігав американський Президент Рональд Рейган, коли попереджав європейців (тодішня адміністрація США виступала проти трубопровідних проєктів з Радянським Союзом) про те, що це приведе до збільшення залежності Європи від постачань енергоресурсів з Росії і матиме небажані політичні наслідки.

Зараз, через три з гаком десятиліття, саме це і спостерігаємо. Сьогодні поширюється повідомлення, що американські санкції, мовляв, розкололи європейську і трансатлантичну єдність. Насправді це зробили не американські санкції — це Росія розколола трансатлантичну та європейську єдність, пропонуючи такі проєкти як „Північний потік-2“. Поміж іншим, це і є мета Росії, незалежно від того, буде „Північний потік-2“ чи не буде. Але свою „місію“ цей проєкт уже певною мірою виконав. Звісно, ще зарано говорити про розкол як такий, але тріщина вже з'явилася.

Причина цього криється не в американських санкціях. Причина — в самій Європі. Рівень „шродеризації“ європейського політикуму вищий, ніж ми собі уявляємо. Так, Гергард Шродер офіційно перейшов на службу до „Газпрому“ після завершення своєї канцлерської кар'єри. Але цілком можна припустити, що, перебуваючи на своїй посаді, він сприяв Росії у реалізації проєктів типу „Північний потік-1“.

Тому нинішню реакцію на санкції США в

енергетичній сфері проти Росії я б не називав європейською — я б називав її реакцією брюссельської бюрократії. Вона показує, що насправді таких „шродерів“ у Брюсселі і ключових країнах-членах ЕС (Німеччині, Австрії і Франції) сидить немало. Тому це питання транснаціональної газової корупції. Чому це не є реакцією ЕС, хоча заяви лунають з боку Єврокомісії? Наприклад, Президент Литви Даля Грібаускайте категорично підтримала американські санкції. Натомість Париж назвав їх такими, що суперечать міжнародному праву взагалі. Тобто якщо у ЕС немає консенсусу, ми не можемо говорити, що це — консолідована позиція спротиву Європейського Союзу американським санкціям.

Американці, спостерігаючи непослідовність і повний відхід Брюсселю від того, що записано в європейському енергетичному законодавстві, розуміючи, куди далі рухається російська експансія (вона спрямована не тільки проти України — вона зсередини підриває Європу), спрацювали на стримування цієї експансії. А враховуючи, що американці до вирішення проблеми підходять стратегічно, можливий і ще наступний пакет санкцій, який матиме „дробильний“ характер. Цей пакет знищить забаганки Володимира Путіна, якими є трубопровідні проєкти, зокрема й „Північний потік-2“. Але цей інструмент вони, напевно, приберігають для випадку, якщо Росія розпочне масштабну збройну агресію.

Тому американці спрацювали цілком логічно, виставивши серйозні запобіжники. В цій ситуації і проявила себе проросійська „п'ята колона“ в Європі. Зараз засвічується майже вся російська агентура, яка є в політичному, економічному, експертному та інших середовищах. Всі нападають на США — мовляв, вони не проконсультувалися з союзниками. Але ця теза абсолютно фальшива. Європі зараз вигідно показувати, що все це — „інтриги американців“, спрямовані проти енергетичної безпеки Європи. Це — повна нісенітниця. Тому що такі проєкти як „Північний потік-2“, залежні від Європи, а не диверсифікують її енергозабезпечення.

Проте я не думаю, що американці почнуть відігравати історію з санкціями назад. Цей механізм навряд чи спрацює зворотно, оскільки, якщо це станеться, це означатиме тріумф В. Путіна. Хто-хто, а американці не дадуть тріумфувати подібним діям.

УНІАН

Михайло Гончар – експерт з енергетичних питань, президент Центру глобалістики „Стратегія XXI“, Київ.

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Переможна стратегія для України

Діана Френсіс

Уявіть собі, що 14 червня Україна ввела в дію свій перший незалежний антикорупційний суд, який почав би розглядати десятки справ, порушених проти різних високопоставлених чиновників.

Уявіть собі, що вже до середини липня кілька олігархів і посадових осіб були засуджені за корупцію, а їх майно конфісковано.

На жаль, обидві попередні пропозиції – неправда. На 14 червня Міжнародний валютний фонд встановив „дедлайн“ для створення антикорупційного суду, який Україна проігнорувала. Замість цього Президент Петро Порошенко та інші урядовці ухиляються від цього, як тільки можуть, намагаючись уникнути реформ до наступних виборів.

Це в свою чергу загрожує їм втратою можливостей. Антикорупційний суд засвідчив би верховенство права в Україні. МВФ виділив би для Києва ще 1 млрд. дол., а Європейський Союз – 600 млн. євро.

Крім того, такий суд зміцнив би віру чужоземних інвесторів, які стали б вкладати гроші, допома-

гаючи відновити українську економіку.

Верховенство права також змусило б олігархів, їх подільників, жертв і чиновників-перевертнів йти на угоду зі слідством, представляючи нові докази скоєних злочинів. Це очистило б систему і спричинило б зростання податкових платежів і доходів від конфіскації.

Але такий сценарій виглядає нереалістично. Замість цього олігархи вирішили максимально затягувати реформи, переслідуючи антикорупційних активістів і намагаючись маніпулювати Євросоюзом.

Наприклад, президент Європейської комісії Жан-Клод Юнкер став автором дипломатичного ляпу, заявивши, що Президент П. Порошенко переконав його в доцільності створення антикорупційної палати, а не незалежного суду. З тих пір він встиг повернутися до попередньої позиції, але сумніви залишилися.

Наявна судова система явно прогнала, і цілком очевидно, що такий же результат очікував би антикорупційну палату. Станом на липень за

(Закінчення на стор. 9)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Затримали з підозрою про хабар

КИЇВ. – 29 липня Служба безпеки України і Генеральна прокуратура затримали заступника керівника організації „Громадянський корпус Азов“ Володимира Бржезінського, помічника заступника Міністра внутрішніх справ України Вадима Трояна Світлану Івашенко і громадянина І. Шамрая під підозрою в систематичному вимаганні із загрозою життю і здоров'ю від представника одного з підприємств грошей на загальну суму понад 1.5 млн. грн. (BBC)

■ Закарпаття проти малих ГЕС

УЖГОРОД. – П'ять сіл Закарпаття – Березово, Горінчево, Липча, Кошелево та Іза – стали місцем протистояння місцевих жителів і підприємців, які плянують побудувати на річці Ріка каскад з шести міні-гідроелектростанцій (ГЕС). Закарпатці кажуть, що будівництво ГЕС призведе до непоправних екологічних наслідків, у криницях зникне вода, у річці загине риба, станеться підтоплення угідь. Ще у 2011 році ішлося про будівництво 360 таких станцій. Однак внаслідок протестів місцевих жителів це рішення скасували. У Березові 10 липня місцеві мешканці перекрили дорогу Хуст-Долина та вимагали зустрічі з районним та обласним керівництвом. (BBC)

■ Одягли електронний браслет

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. – 31 липня правоохоронці надягли електронний браслет стеження на колишнього слідчого з особливо важливих справ Генеральної прокуратури Дмитра Суса. 27 липня Солом'янський районний суд Києва обрав запобіжний захід у вигляді цілодобового домашнього арешту Д. Сусові. Його повідомили про підозру у заволодінні чужим майном у великих розмірах шляхом зловживання службовим становищем, а також наданні недостовірних відомостей у декларації. („Укрінформ“)

■ Українці хочуть жити у Польщі

КИЇВ. – За перших сім місяців цього року понад 66 тис. громадян України звернулися за посвідками на право проживання у Польщі. У порівнянні з минулим роком кількість прохань зросла на 40 відс. Найбільшу групу чужинців, які просили посвідки на проживання в Польщі, складають українці, далі йдуть білоруси, індійці, китайці і в'єтнамці. У переважній більшості випадків йдеться про тимчасові дозволи на проживання у Польщі терміном до трьох років. („Українська правда“)

■ Державні підприємства завдали збитків

КИЇВ. – Українські державні підприємства завдали країні 87 млрд. грн. збитків, розповів 31 липня Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. „Те, що не потрібно державі, не має стратегічного характеру, треба продати, у тому числі на електронному аукціоні. На підприємство прийде новий власник, який створить нові робочі місця, залучить нові технології“, – пояснив В. Гройсман. („День“)

■ Порошенко підписав закон про КС

КИЇВ. – 31 липня Президент Петро Порошенко підписав закон про Конституційний суд України, який прийняла Верховна Рада 13 липня. Результати голосування замінили на некоректну поправку, за яку не проводилось голосування. Правозахисники, зокрема „Amnesty International“, Харківська правозахисна група, Центр інформації про права людини та інші, підписали звернення з закликом не підписувати закон, який передбачає відкрите голосування за кандидатуру уповноваженого Верховної Ради з прав людини. („Українська правда“)

■ Крим не отримає турбіни

МЮНХЕН, Німеччина. – Компанія „Siemens“ 31 липня заборонила іранській компанії „Марпа“, яка виробляє турбіни за ліцензією „Siemens“ постачати газові турбіни в Росію, коли виявили незаконне постачання турбін в Крим. „Siemens“ попередив Іран: постачання в Крим можуть негативно позначитися на відносинах. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Хто найбагатший чоловік у світі?

ВАШІНГТОН. — Недавно преса повідомила, що найбагатший чоловік у світі є Джеф Бейзос, керівник відомої компанії „Амазон“. Його чисту вартість обчислюють на 90 млрд. дол., випереджуючи Біла Гейтса, співзасновника комп'ютерної компанії „Майкрософт“. Але американський фінансист Бил Бравдер, керівник великої інвестиційної компанії „Hermitage Capital Management“, сказав американським сенаторам, що цей титул належить комусь іншому. Виступаючи 27 липня перед Сенатським комітетом судівництва, Б. Бравдер оцінив вартість Президента Росії Володимира Путіна на 200 млрд. дол. Компанія Б. Бравдера свого часу була найбільшим інвестором в Росії. Вона найняла адвоката Сергія Магніцького для розслідування корупції. У 2008 році адвокат виявив обман на суму 230 млн. дол., який сягав найвищих російських урядовців. Але російський уряд вкортці заарештував С. Магніцького і він помер в тюрмі рік пізніше. Б. Бравдер сказав, що російські олігархи віддають В. Путінові 50 відс. своїх прибутків. Опитування вказують, що дві третини росіян вважають В. Путіна відповідальним за корупцію, а менше чим половина довіряють йому побороти цю проблему. („Newsweek“)

■ Арештовано президента футболу Еспанії

МАДРІД. — Найвища спортова установа Еспанії 25 липня суспендувала президента Еспанської футбольної федерації (ЕФФ) тиждень після його арешту під час розслідування корупції. Вища рада спорту усунула Ангела Марію Вілара з посади президента ЕФФ, очікуючи результатів розслідування. Президент ради Хосе Рамон Лете сказав, що А. Вілар і його віце-президент Хуан Падрон, котрий теж був заарештований, є суспендовані на один рік, але все „залежить від фактів які будуть виявлені.“ А. Вілар був президентом ЕФФ 29 років. („Associated Press“)

■ Путін наказав скоротити персонал

МОСКВА. — Після того як Конгрес США схвалив нові санкції проти Росії, Москва наказала США 28 липня скоротити на 755 осіб працівників свого посольства. У інтерв'ю на телевізійній програмі „Весті“ 30 липня, Президент Володимир Путін сказав, що 755 членів дипломатичного корпусу США або його технічного штабу у Москві мусять залишити Росію до кінця серпня. Представник Посольства США сказав, що в амбасаді затруднено приблизно 1,100 осіб, включно з громадянами Росії та США. Нові санкції, які Президент Дональд Трамп правдоподібно підпише, є у відповідь за вмішування Росії в американські вибори минулого року і за анексію Криму. („Reuters“)

■ Македонія й Болгарія підписали угоду

СКОП'Є, Македонія. — Сусідні країни Македонія й Болгарія підписали історичну угоду про дружбу. Обидві країни відмовились від територіальних претензій проти другої. Болгарія, яка історично вважала македонців і їхню мову гілкою болгарського народу й мови, зобов'язалася підтримати намагання Македонії вступити до НАТО і Європейського Союзу. Церемонія відбулася 1 серпня у столиці Македонії. Угоду підписали Прем'єр-міністр Македонії Зорана Заєв і Прем'єр Болгарії Бойко Борисов. Македонська консервативна опозиція засудила угоду як „капітуляцію“ перед Болгарією і сказала що не підтримає її в парламенті. („ABC News“)

■ Пом'янули останнього російського царя

ЄКАТЕРИНБУРГ. — Десятки тисяч осіб пройшли недалеко Єкатеринбургу 17 липня для відзначення 99-ої річниці вбивства більшовиками Царя Николая II і його родини. Учасники процесії несли ікони та хрести, і пройшли від місця вбивства царської родини до місця поховання. У 2000 році, Російська Православна Церква канонізувала царя, царицю і їхніх п'ятьох дітей. Від того часу відбувається щорічна процесія 17 липня в Єкатеринбурзі для вшанування царської родини. Відбулися поминальні відправи в православних церквах Москви та інших міст. („RFE/RL“)

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

В Україну повертається вибіркоче правосуддя

Ця стаття – редакційна, тобто текст, що не має персонального авторства, а відбиває спільну позицію редакцій „Української правди“, „Європейської правди“, „Економічної правди“ та „УП-Життя“.

Президент Петро Порошенко позбавив українського громадянства Михайла Саакашвілі. І це аж ніяк не питання особистого конфлікту двох політиків. Це спроба знову поставити політичну доцільність вище за закон.

Наразі М. Саакашвілі перебуває у США. Напередодні він заявляв, що у випадку позбавлення українського громадянства плянує залишатися в Україні. Однак, далеко не очевидно, що прикордонна служба випустить його в країну при поверненні зі Сполучених Штатів.

Випадок з М. Саакашвілі – далеко не перший.

Від початку 2017 року П. Порошенко вже встиг позбавити українського громадянства народно-го депутата Андрія Артеменка через його дії в США, де той лобював так званий „мирний плян“, що передбачав тривале визнання російської влади в Криму. Тоді підставою стало подвійне громадянство – А. Артеменко має канадський паспорт. Тим самим указом Президент П. Порошенко позбавив громадянства колишнього заступника М. Саакашвілі Сашу Боровика. А минулого літа Україна з неймовірною швидкістю видала Молдові бізнесмена В'ячеслава Платона, оголосивши недійсним його український паспорт. У Кишиневі стверджують, що для цього вистачило прохання колишнього бізнес-партнера П. Порошенка Влада Плахотнюка, який нині має неабиякий вплив на владу в Молдові.

Проте на відміну від усіх вищезгаданих екс-українців, М. Саакашвілі стає людиною без громадянства – апатридом. Ще в грудні 2015 року його позбавили громадянства Грузії через отримання українського паспорта.

Україна взяла на себе зобов'язання не допускати появи людей без громадянства – ми ратифікували відповідну конвенцію. Але в історії з М. Саакашвілі П. Порошенко пройшов „між крапельками“.

Конвенція містить єдиний виняток, за якого

держава може зробити свого громадянина апатридом – якщо з'ясується, що ця особа „набула громадянства внаслідок подання неправдивих відомостей або приховування будь-якого суттєвого факту“. Саме цей пункт спрацював у випадку М. Саакашвілі.

У соцмережах обурюються нібито порушенням Конституції з боку П. Порошенка, адже Основний закон каже, що „ніхто не може бути позбавлений громадянства“, але ситуація складніша. Дві інші статті Конституції дають президентові право припинити громадянство у випадках, визначених законом.

Та це не змінює того факту, що указ П. Порошенка повертає Україну до традицій Віктора Януковича, до часів маніпулювання правом на угоду собі та вибіркового правосуддя.

Рішення було ухвалене невдовзі після візиту П. Порошенка до Грузії, а процедуру було здійснено наступного дня після повернення президента до Києва.

Не варто недооцінювати також вплив грузинських партнерів. Покарання М. Саакашвілі, схоже, стало не лише проявом боротьби П. Порошенка з політичним опонентом.

Ті, хто спілкувався з офіційним Тбілісі після 2015 року, підтверджують, що будь-яка згадка про „Саакашвілі в Україні“ викликає в грузинській владі обурення. Після того, як П. Порошенко запросив М. Саакашвілі до своєї команди, офіційні контакти наших країн на високому рівні, по суті, припинилися. Україна кілька років не мала посла в Грузії, П. Порошенко майже не зустрічався з грузинськими колегами, а на Банковій забули про дружню державу, схоже, розраховуючи, що команда М. Саакашвілі поверне собі владу, і все відновиться.

Триденна візита до Грузії стала для П. Поро-

(Закінчення на стор. 17)

З ПОГЛЯДУ ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ

Як ми живемо по-новому на міжнародній арені

Богдан Яременко

Що я думаю про Деклярацію про стратегічне партнерство між Україною та Грузією? Мені соромно перед Грузією.

Звичайно, це дружня країна, братній народ. Нехай очільники наших держав наразі не готові говорити про прагнення наших народів жити в союзі, але це так. Навіть якщо Україна і Грузія не готові до двостороннього союзу, то прагнуть вступити в Європейський Союз і НАТО, а отже – вже задекларували намір стати союзниками.

Тому термін „стратегічне партнерство“ взагалі нічого не означає у взаєминах між Україною і Грузією. Цей термін нічого не значить ще й тому, що Україна досі є стратегічним партнером Росії. Принцип стратегічного партнерства у взаєминах між Україною та Російською Федерацією закладено в „Договорі про дружбу, співробітництво і партнерство між Російською Федерацією і Україною“ від 1997 року. Українська влада за три роки війни не зробила жодного зусилля, щоб розірвати цей договір.

Тому мене трохи дивує недалековидність Грузії, яка укладає деклярацію про стратегічне партнерство з державою, котра є стратегічним партнером країни, що відібрала у неї дві великі території.

Не встигло висохнути чорнило під Деклярацією про стратегічне партнерство з Грузією, як невтомний у безперспективних справах Президент Петро Порошенко заходився оживляти стосунки з іншим стратегічним партнером України – Білоруссю.

Чесне слово, я не знаю, як це все укладається в головах офіційних теоретиків зовнішньої політики України – понад 20 стратегічних партнерів, включно з Білоруссю, Росією, Китаєм.

Я точно знаю, що це не укладається в головах

навіть офіційних теоретиків зовнішньої політики України. Той, хто цікавиться тематикою глибше, ніж пресові повідомлення Банкової, може знайти на веб-сторінці дуже офіційного Національного інституту стратегічних досліджень невелику записку на тему стратегічного партнерства. Другий пункт її починається словами: „В українській зовнішній політиці поняття стратегічного партнерства ще досі не отримало остаточного змістовного наповнення“.

Природно, що ніякого стратегічного партнерства з державою, яка не визнає територіальної цілісності України, є не самостійною, а також є союзником держави, з якою Україна веде війну, бути не може. Єдине стратегічне, що поєднує на сьогодні Україну і Білорусь, – це суперництво.

Звичайно, це не означає, що ми не можемо торгувати. Але точно ставить під сумнів доцільність патосних візитів.

Але жити по-новому – значить жити по-новому. На рівні емоцій – прикрашений прапором Білоруської РСР, який через психо-політичну загальмованість Олександра Лукашенка залишається прапором сучасної Білорусі, Майдан Незалежності виглядає для мене як глумління над жертвами Революції Гідності і російської агресії.

Але хіба такі тонкі матерії коли цікавили П. Порошенка чи київського міського очільника Віталія Кличка?

Очікуємо подальшого сповзання в „стратегію“. Напевно, далі слід чекати візиту стратегічного партнера Володимира Путіна.

„Газета по-українськи“

Богдан Яременко – дипломат, співголова Громадського фонду „Майдан закордонних справ“, Київ.

Саакашвілі позбавлено громадянства

КИЇВ. – 27 липня Адміністрація Президента підтвердила припинення українського громадянства Михайла Саакашвілі після того, як 21 липня Міністерство юстиції зареєструвало „Рух нових сил Михайла Саакашвілі“ і після візиту Петра Порошенка до Грузії. Український паспорт М. Саакашвілі втратив ніби через те, що під час його отримання вказав у анкеті неправдиві дані.

Понад 400 прихильників М. Саакашвілі протестували у центрі Києва проти такого рішення. Віче

Інформація про позбавлення М. Саакашвілі українського громадянства викликала хвилю відгуків західних коментаторів і провідних засобів масової інформації. Окремі з них вміщено нижче.

Дмітрі Закс, журналіст Агенції новин „France Presse“: „Несподіване рішення, яке не піддається розумінню, Петро Порошенко прибрав політичного опонента, борця з корупцією, за рік до парламентських виборів“.

Саймон Островський, журналіст-розслідувач Сі-Ен-Ен: „Президент України позбавив громадянства колишнього президента Грузії та старого критика Путіна Саакашвілі. Це досить складно зрозуміти“.

Емілі Тамків, журналістка видання „Foreign Policy“: „Я щойно написала новину про позбавлення М. Саакашвілі громадянства України і не знаю, як її розуміти“.

Сергій Куделя, професор політології університету Baylor у Техасі: „Політичні опоненти президентів України зазнавали гіршої долі, ніж позбавлення громадянства. Позбавлення громадянства опонента в особі М. Саакашвілі це гуманніше рішення, ніж вбивство, чи ув'язнення. Чи не так, пане Порошенко?“.

Єлизавета Фохт, ВВС: „Сам указ про позбавлення громадянства не опублікували. Але П. Порошенко дійсно підписав його, підтвердили у прес-службі Адміністрації президента Українській службі ВВС“. Конституція України, а також Європейська конвенція про громадянство забороняють позбавляти єдиного громадянства.

Верховна Рада України прийняла закон про приєднання до цієї конвенції у січні 2013 року.

У документі прямо йдеться, що жодна із держав-підписантів не має позбавляти жодну особу свого громадянства, якщо таке позбавлення зробило б цю особу особою без громадянства.

Мустафа-Масі Найем, український політичний діяч, головний редактор „Громадського телебачення“: „Юридичної можливості не пустити М. Саакашвілі в країну немає. Його український паспорт досі дійсний“.

Його можуть депортувати до Грузії. Я думаю, що Петро Порошенко вступив в домовленості грузинською владою щодо М. Саакашвілі. Але М. Саакашвілі може подати до Адміністративного суду апеляцію щодо позбавлення його громадянства і просто тут пересуватися і жити. У той день, коли М. Саакашвілі отримував паспорт, Міграційна служба видала 26 паспортів без документів“.

Британський тижневик „Economist“: „Цей

розпочалося на Майдані Незалежності. Потім учасники акції пішли до Адміністрації Президента, але поліція не пустила людей до будівлі“.

М. Саакашвілі не хоче ставати біженцем. Він опублікував звернення, в якому стверджує, що відчуває себе українцем, живе в Україні понад 13 років. Грузинського громадянства його позбавили 4 грудня 2015 року.

Радіо Свобода, ВВС

крок П. Порошенка пов'язаний із наближенням виборів і „зачищенням“ потенційних конкурентів і критиків влади. Близько 70 відс. українців вважають, що країна рухається у неправильному напрямку. Авторитарне поводження П. Порошенка з М. Саакашвілі навряд чи зможе переконати людей в іншому“.

ВВС: „Михайло Саакашвілі, позбавлений президентом Петром Порошенком українського громадянства, твердо розраховує повернутися в країну і повернути собі паспорт в результаті мобілізації людей на протест“.

Раптове рішення П. Порошенка про припинення громадянства політик назвав „ударом в спину“. „Якщо є правові претензії, це робиться інакше – через попередження людей, вислуховування всіх сторін. Переслати справу до суду, віддати всім сторонам документи, і тоді це було б сприйняття правового процесу. Те, що ми бачили, нічого спільного з правовою процесом не мало“, – сказав М. Саакашвілі. Ситуацію з громадянством М. Саакашвілі Президент України досі не коментує.

24 канал: „Монарх Порошенко, у якого немає питань до своїх васалів з подвійним громадянством. Хочу – дарую привілеї, хочу – забираю. Саме так, в традиціях справжньої монархії вчинив Президент П. Порошенко зі своїм підданим М. Саакашвілі. Три роки тому, коли М. Саакашвілі був потрібен як прапор успішного досвіду реформ, П. Порошенко поспіхом дав йому український паспорт і призначив керівником Одеської адміністрації. „Михайло Саакашвілі – мій друг зі студентських років. Я пам'ятаю його як вольову та рішучу людину і маю підставу йому довіряти“, – заявляв П. Порошенко в 2015 році“.

Тепер М. Саакашвілі став опальним політиком і потрапив в немилюсть до правителя. Що й закінчилося позбавленням його громадянства. Особливо показово це відбувається на тлі майже повної безкарності тих, хто за всіма законними підставами давно вже мав втратити українське громадянство, але через поблажливість президента досі має паспорт з тризубом. Серед них посадник Одеси Геннадій Труханов, який в усіх офшорах виступає власником як громадянин Росії. Така ж ситуація з Вадимом Новинським – народним депутатом та одним зі спонсорів Опозиційного блоку.

На наступний день, коли М. Саакашвілі позбавляють українського громадянства, фінансований В. Новинським Московський Патріархат проводить в Києві багатотисячну хресну ходу під супроводом і захистом української поліції“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Пентагон стурбований угодою Туреччини

ЛОНДОН. — Відома аналітична компанія „IHS Jane“ повідомила 31 липня, що вже майже завершена угода Туреччини з Росією про закуп російських зенітних ракет. Закуп протиповітряних ракет типу „S-400“ був би не лиш від стратегічного противника США, але й слідував би після невдалих намагань Туреччини переконати НАТО залишити свою версію цієї оборонної зброї – систему „Патріот“ – на турецькій землі. Президент Туреччини Реджеп Таїп Ердоган скріплює зв'язки з Росією, в той час коли Захід критикує його масові чистки дисидентів після невдалого перевороту в липні 2016 року проти нього. Представник Пентагону Джеф Дейвіс сказав на прес-конференції у Вашингтоні, що Пентагон стурбований проблемою сумісності військової техніки, бо Туреччина є членом НАТО. („Newsweek“)

■ Пенс: Росія мусить змінити настанову

ТБІЛІСІ. — Віце-президент США Майк Пенс сказав 1 серпня, що відносини з Росією не поліпшаться аж поки Москва не змінить своєї настанови в Україні і також перестане підтримувати Іран, Сирію і Північну Корею. На спільній прес-конференції в столиці Грузії з Прем'єр-міністром Георгієм Квірікашвілі, М. Пенс сказав: „Дестабілізуюча діяльність Росії в Україні, їхня підтримка таких злочинських режимів як Іран і Сирія і Північна Корея... їхня настанова мусить змінитися“. Він додав, що „знесення санкцій вимагатиме щоб Росія змінила на протилежне ці дії, які спричинили накладання санкцій на першому місці“. Віце-президент сказав, що Президент Дональд Трамп підпише законопроект, який Конгрес прийняв великою більшістю голосів і який накладає нові санкції на Росію. М. Пенс також засудив присутність російських військ у Грузії, і підтримав намагання Грузії вступити до НАТО. Перебуваючи 31 липня у столиці Естонії Таліні, віце-президент запевнив аудиторію, що США підтримають їх. Віце-президент теж перебував на спільних грузинсько-американських військових навчаннях, які розпочалися 31 липня у Грузії і триватимуть два тижні, і в яких беруть участь 2,800 вояків з Великобританії, Німеччини, Туреччини, України, Словенії, Вірменії, Грузії та США. („Reuters“)

■ „Волво“ переходить на електричні мотори

ГОТЕНБУРГ, Швеція. — Відома шведська автокомпанія „Волво“, власниками якої від 2010 року є китайська компанія „Гілій“, оголосила 5 липня що всі нові моделі авт, починаючи з 2019 роком, будуть мати електричний мотор. Деякі з них будуть гібридні – матимуть електричний мотор і звичайний, але компанія плянує цілком перестати виробляти авта які вживають виключно газоліну або дизель-мотор. „Волво“ є перша традиційна автокомпанія, яка зважилася на такий очайдушний крок. Раніше цього року, Китай заповів що плянує продати 2 млн. електричних авт (або 20 відс. всіх авт) до 2020 року. („Los Angeles Times“)

■ Трамп причепив першу Медалью Гонору

ВАШІНГТОН. — Військовий медик з Мишигену, котрий кілька разів ризикував своїм життям за своїх побратимів у В'єтнамській війні, став першим вояком кому Президент Дональд Трамп причепив Медалью Гонору – найвище військове відзначення за хоробрість в бою. У 1969 році, 23-літній Джеймс МекКлавфен під час запеклого дводенного бою добровільно виставляв себе на небезпеку щоб врятувати життя 10-ох своїх друзів по зброї. Тому що він був поранений, його командир запропонував йому медичну евакуацію, але медик відмовився. Військо нагородило його кількома визначними медалями, але його побратими постійно пригадували Пентагонові, що йому належить найвища почесність. Минулого року, тодішній Секретар оборони Еш Картер дав рекомендацію надати Дж. МекКлавфенові Медаль Гонору. Але перше Конгрес мусів схвалити зміну до закону, який накладав термін п'ять років після героїчного вчинку для отримання медалі. Президент Барак Обама підписав змінений закон, але вже не встиг надати медалью перед закінченням свого терміну. („CBS News“)

Акція в Києві на захист Михайла Саакашвілі. (Фото: Андрій Дубчак)

Одна з найважливіших реформ

Однією з найважливіших в Україні є медична реформа. Правильніше навіть буде сказати: найважливіша. Йдеться про здоров'я людей, а в підсумкові – про здоров'я і майбутнє всієї української нації.

На жаль, Україна реформується повільніше, ніж це хотілося б. Про перебудову системи охорони здоров'я почали говорити ще за президентства Віктора Ющенка, розмови й обіцянки не припинялися за Віктора Януковича, і лише після Революції Гідності питання це увійшло в порядок денний державної політики. Слід при цьому відзначити активні професійні і чисто людські зусилля американки українського походження д-ра Уляни Супрун, котра два останні роки виконує обов'язки Міністра охорони здоров'я України. Випрацюваний її групою законопроект у першому читанні вже ухвалений Верховною Радою.

В чому ж полягає суть цієї реформи? Передусім вона передбачає запровадження принципу „державні гроші ходять за пацієнтом“, тобто держава буде платити лікарням і лікарям за конкретні послуги, надані конкретним пацієнтам, а не за „утримання лікарняних ліжок“. На основі договору з пацієнтом сімейний лікар отримуватиме 210 грн. на рік. Міністерство плянує, що кожен лікар заопікуватиметься в середньому 2,000 пацієнтами. При такій кількості він отримуватиме 35 тис. грн. на місяць.

Водночас законопроект запроваджує поняття „державного гарантованого пакету“ – певного обсягу медичних послуг та лікарських засобів, які держава зобов'язується оплачувати за задалегідь визначеними тарифами.

При цьому 100-відсоткове покриття вартості медичних послуг та ліків держава гарантує у разі отримання пацієнтом невідкладної медичної допомоги – наприклад, у випадках серцевого нападу, тяжкої травми чи будь-якої загрози життю; у разі оримання пацієнтом первинної медичної допомоги в сімейного лікаря; у разі отримання невиліковними пацієнтами паліативної допомоги, включно з повною оплатою знеболювальних препаратів.

Для ветеранів антитерористичної операції додатково забезпечується лікування після бойових поранень.

Законопроект також передбачає „співоплату“ – таку форму послуг, коли одну частину оплачує держава, іншу частину – пацієнт. Сенса цього полягає у розподілі відповідальності за здоров'я пацієнта. Іншими словами – громадяни самі повинні все з більшою відповідальністю ставитися до власного здоров'я. Покищо так не є. Україна займає в Європі перше місце за кількістю смертей від серцево-судинних захворювань. Українські чоловіки віком від 30 до 59 років помирають від серцевих нападів чи крововиливів у мозок у шість разів частіше, ніж їхні ровесники в Європейському Союзі. За рік від цих захворювань в Україні вмирає понад 400 тис. осіб.

Конституція України гарантує, що кожен українець має право на безплатну медичну допомогу. Тим часом реальність така, що за все треба платити – за медичний огляд, за ліки, операції, перев'язки. З цієї причини неможливі люди, а таких в Україні переважна більшість. не спішать до лікаря.

Словом, медична реформа в Україні – більш ніж назріла.

ІСТОРІЯ

Нові штрихи до житія Петра Ратенського

Володимир Рожко

Митрополит Петро Ратенський (1270-1326) ігумен Ратенського монастиря, Митрополит Київський та Галицький, пізніше – Московський походив з містечка Ратно на Волинському Поліссі. Він став відомий як визначний ієрарх Церкви, іконописець, скульптор, переписувач книг, автор власних богословських праць і викликав наукове зацікавлення у багатьох дослідників.

Волинський князь Василько був великим будівничим міст, замків, храмів, монастирів. Монастир Вознесіння Господнього в Райгородку, нині село Яревище над Прип'яттю, заснований ще в перші роки його князювання, в час народження П. Ратенського. Ще одна свята обитель була в самому містечку Ратно. Саме тут П. Ратенський намалював на початках XIV ст. ікону Божої Матері Новодрівської, яка пережила всі криваві буревії і була до 1917 року в монастирі Преображення Господнього в Новгород-Сіверському.

„Святитель Петро, – писав історик Помпей Багюшков, – народився в межах давньої Волині. Коли він досяг семирічного віку, батько його Федор віддав сина в школу. Коли виповнилося 13 років, благочестивий юнак постригся в одному з недалеких монастирів і показав тут приклади чернечого послушництва, смирення і благочестя“. Владика Никанор Абрамович в своїх дослідженнях стверджував, що місцем народження П. Ратенського було містечко Ратно, а спасався він у Яревицькому монастирі.

Пізніше чернець вже в сані ігумена з'явився у Спаському монастирі на річці Рать.

З 1250 року митрополичий престол в Києві залишався без блюстителя. Галицький Митрополит Ніфонт запропонував кандидатом у митрополити ігумена П. Ратенського Константинопольському Патріярхові Афанасію, який рукоположив його у єпископський сан і 1305 року призначив митрополитом в Галич. Галицьким митрополитом П. Ратенський був в 1305-1309 роках, а Київським і Галицьким – в 1308-1326 роках.

Вдячний Митрополитові П. Ратенському московський князь Іван Калита побудував в місті Успенський Собор, в якому 1326 року поховано П. Ратенського. Після смерті був він канонізований як святий і чудотворець. Його мощі і дотепер знаходяться в цьому собо-

Митрополит Петро Ратенський зображений на скульптурі Теодозії Бриж.

рі, а пам'ять святкують 21 грудня – упокоєння, 24 серпня – перенесення мощів в новий Успенський Собор.

Митрополит П. Ратенський був тонким дипломатом. У 1313 році в Орді його урочисто прийняв хан Узбек, який дав грамоту з довгим переліком пільг для Московської Церкви. Біля мощів святителя П. Ратенського відбувалися чудесні зцілення.

Владика П. Ратенський був вихований у Львові на романському мистецтві, яке в Галичину привезли німці-колоністи. У фондах Третьяковської галерії зберігається його робота, датована 1320 року – дерев'яна статуя Миколи Можайського. Збереглися богословські твори П. Ратенського – два послання, у яких автор переконує християн обов'язково залучатися до святих таїн – сповіді, причастя, покаяння і прощення.

Образ митрополита знайшов своє відображення в релігійній літературі та іконографії. Найдавніше зображення святого – ікона „Митрополит Петро“ з Тверського отрочого монастиря роботи московського майстра першої половини XV ст., яка зберігається в Третьяковській галерії.

Постать святителя Петра з Ратного на Волині зацікавила відому скульпторку зі Львова Теодозію Бриж, яка була у московських музеях, вивчала образ св. Петра в іконографічних роботах і створила власну скульптуру Митрополита П. Ратенського.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

„Свобода“ нагадала про Галіфакс

У „Свободі“ 14 липня появилвся цікавий допис „Правнук знайшов могилу прадіда“. Це історія-розповідь правнука Романа Лебеда, який вирішив за всяку ціну віднайти місце поховання свого прадіда Овсія Василюва, котрий походив з села Новоставці, що недалеко від Рівного.

Короткий вступ до цієї історії написав Євген Цимбалюк. Історія починається від того, коли мати Р. Лебеда дала йому переглянути стару конверту-лист, що прибув з Англії і вміщував малу пожовклу знімку і такий же лист, датований 1982 роком. На знімці Р. Лебідь побачив свого прадіда О. Василюва, а лист був від приятеля Ленчика, в якому він повідомляв, що О. Василів помер у 1976 році, а жив у місті Галіфакс,

Український хор у Галіфаксі. Посередині сидять диригент Михайло Кондрат і голова відділу Союзу Українців Британії Степан Жупанський (1952 рік).

Йоркшир, північна частина Англії.

Правнук свого пляну не занехав, у 2015 році прибув до Англії, щоб знайти місце поховання свого прадіда. В цьому допомогли йому друзі.

Для мене особливо цікава ця історія, бо я також проживав у Галіфаксі понад три роки, приїхавши туди з південно-західної частини Англії у 1951 році. Однак О. Василюва не пригадую собі. Може тому, що покійний був на багато років старший від мене і був в іншому товариському колі або прибув до Галіфаксу після мого виїзду до Америки у 1954 році.

З приємністю згадую наші громади у Великій Британії. Це були високопатріотичні, жертвні і активні люди. Там існували наші хори, танцю-

вальні гуртки, суботні школи, виходила газета „Українська Думка“. У більших містах часто відбувалися різні концерти. Громади відзначали релігійні і національні свята. Пригадую, з якою увагою слухав розповіді учасників Визвольних змагань під час котроїсь з тих річниць. На свята з Лондону до Галіфаксу приїздив греко-католицький священник раз на місяць. Богослуження відбувалося в римокатолицькій церкві.

У цій країні діяв Союз Українців Бри-

танії, який мав свої відділи у наших громадах. Наші імігранти поводитися взірцево і згадую це з гордістю.

Володимир Колюбінський,
Фініксвил, Пенсильванія

Пресфонд „Свободи“ за травень 2017 року		
\$	ІМ'Я	МІСТО
65	Ivanonko, Zenon & Helen	Vestal, NY
60	Kawalec, Christina	North Branch, MN
50	Czepak, Bohdan	Cleveland, OH
	Anonymous	
48	Popowych, Maria	Baltimore, MD
40	Stasiw, Roman	Nesconset, NY
30	Karkoc, Petro	Columbia Heights, MN
25	Bortnowskij, Michael	Los Angeles, CA
20	Boychuk, John	Trenton, NJ
	Maciw, Chrystyna	Des-Ormeaux, QC
	Maksymjuk, Stefan	Silver Spring, MD
	Melnyk, Chrystyna	New Haven, CT
	Polon, Oksana & Lavro	Pittsford, NY
	Radynskij, Ksenia	East Lyme, CT
	Rakowsky, Alexandra & George	Riverhead, NY
	Sierant, Anna	Astoria, NY
	Sydorak, Jaroslaw	Hillsborough, CA
15	Bemko, Ihor	Edinboro, PA
10	Birko, Arnold & Natalia	Livonia, MI
	Bratach, Eugene	West Palm Beach, FL
	Czmola, Olha	Depew, NY
	Dusaniwsky, Bohdan	Buffalo, NY
	Hanypsiak, Maria	Buffalo, NY
	Jarymowycz, Zenowij	Philadelphia, PA
	Kuziw, Sylvia	Fanwood, NJ
	Limonczenko, Alexis	San Mateo, CA
	Lozowy, Taras	New York, NY
	Lys, Maria	Pierson, FL
	Shust, Nestor	Fairlawn, OH
	Tyckyj, Lydia	Weston, ON
5	Horodysky, Orest	Grosse Pointe Wo, MI
РАЗОМ ЗА ТРАВЕНЬ: \$682		
Пресфонд Альманаху УНСоюзу		
100	Jakubowycz, Alexander & Daria	Brecksville, OH
30	Chudio, Bohdanna	Short Hills, NJ
	Diachuk, Ulana	Rutherford, NJ
	Gbur, Irena	New York, NY
	Holian, Michael & Dr Oksana	Elmwood Park, IL
	Stasiuk, Demetrius	Englewood, FL
	Walchuk, George	Annandale, NJ
	Zobniw, Lubomyr	Binghamton, NY
20	Burij, Anna	Toronto, ON
	Cap, Sophia	St Leonard, QC
	Hrab, Aurelia	Morristown, NJ
	Kropelnickij, Emilia	Warren, MI
	Matkowsky, Stephen	Rochester, NY
	Miktuk, Luba	Cleveland, OH
	Muryn, Gregor	Johnson City, NY
	Rakowsky, Alexandra & George	Riverhead, NY
	Sawchak, George & Patricia	Rydal, PA
	Slywka, Olga	Diamond Point, NY
15	Maruszczak, Ilko & Olga	Dearborn Heights, MI
	Sygida, Natalia	East Hanover, NJ
10	Bodnarskyj, Maria	Depew, NY
	Dubinin, Svetlana	San Diego, CA
	Fedor, Mychajlo	Flemington, NJ
	Geletyuk, Irina & Yuriy	Sacramento, CA
	Hrycenko, Walter & Tatiana	West Roxbury, MA
	Juzeniw, Roman & Marta	Princeton Jct, NJ
	Kortschmaryk, Franko	Montreal, QC
	Maciw, Chrystyna	Des-Ormeaux, QC
	Pokinsky, Daria	East Elmhurst, NY
5	Gerus, Alexander	Rahway, NJ
	Semczysyn, Victor / Ilia	Hartford, CT
РАЗОМ ЗА ТРАВЕНЬ: \$640		
Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!		

Дзвін врятував храм

У „Свободі“ від 21 липня прочитала, що упокоїлась св. п. Катерина Кохно. Серед її рідних названо уже покійного брата Валентина. Свого часу В. Кохно бував у нашому місті, відвідував Черкащину, край, де він народився та де служив священником Української Автокефальної Православної Церкви його батько Микита Кохно, соратник Митрополита УАПЦ Івана Павловського.

Обидва вони були знищені радянським режимом. Але людську пам'ять знищити не вдалося. Племянник І. Павловського Василь Колісник зібрав матеріали про життя і діяльність свого дядька. Саме з ним зустрічався і В. Кохно в Україні. У 1927-1930 роках, коли найбільший храм Різдва Христового, що у тодішньому Зінов'євську, потім Кіровограді, а нині Кропивницькому, належав до УАПЦ, о. М. Кохно служив у ньому. В. Кохно, вже виїхавши за кордон, став інженером-будівельником, а коли вийшов на пенсію, усю свою енергію віддавав розбудові

української церкви.

Розповідь В. Кохна переказав мій давній друг і знайомий В. Колісник:

„Коли у 1930 році більшовики прийшли закривати храм, вони почали знімати дзвони. Один з них, найбільший, не проходив у проїм, через яку його намагалися скинути. Найголовніший комісар, який керував „операцією“, поліз нагору, кричав, лаявся, але тільки спустився вниз, дзвін відразу посунувся і тут же накрит галасливого комісара. Це видовище так вразило присутніх, що більшовики залишили храм у спокої, передавши його тодішнім церковним „обновленцям“ (нині це – катедральний собор Української Православної Церкви Московського Патріархату). Собор нашого міста залишився діючим, чи не єдиним храмом у всій окрузі, де за часів радянської влади не переривалися богослужіння.

Світлана Орел,
Кропивницький

Вірші наших читачів

Посилаю свої вірші про наше минуле і сьогодення. Дуже прошу, помістіть їх на сторінках „Свободи“.

Василь Шляхтич,
Зелена Гура, Польща

Так тихо

Так тихо між нами, неначе в могилах,
В яких спочивають кості поколінь.
Душі їх у небо на надійних крилах
Вознеслись, щоб правди побачити тінь.
Так тихо в Бескидах і в наших Карпатах,
Де колись так звучно лунали пісні.
Співали бабусі, і мама і тато...
Вони вже в могилах, а ми в чужині.
Так тихо у полі, в лісах, на дорогах...
Там лишень крокує історії час.
Церкви осовіли. Молитов до Бога
Нема кому нести, бо немає там нас.

Господи, прости!

Це про мою землю рідну
Розлиті рядки.
Хоч все вкрали, я не бідний.
В мене молитви...
Молюся, щоб дні настали,
Й Бог простив гріхи
Обкраденим, й тим що вкрали,
Господи, прости!

Живу в чужині

Щоденно дивлюся, як там, в Україні.
А бачу, що бачу і так день у день...
Тризуб золотіє... Прапор, жовто-синій,
А з Донбасу чую ворожих пісень...
Дивлюсь в Україну. Молюся і плачу.
Все ж віра в майбутнє надіями б'є.
І ранком і в вечір надійний шлях бачу.
Щасливий, бо люблю як святість Свое.
Тому не пропав я, тому я не гину.
І хліб наш насущний смакує мені.
Я буду з тобою завжди Україно,
Хоч через лихо живу в чужині ...

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Тепло приймали гостей з України

Олексій Костюченко

РОЧЕСТЕР, Нью-Йорк. – 11-21 травня старший викладач катедри психології та педагогіки Національного університету „Острозька академія” Уляна Нікітчук відвідала США за програмою „Відкритий світ”. Вона вивчала досвід роботи з психологічної і соціальної реінтеграції людей з постратравматичним стресовим розладом.

У Нікітчук розповіла:

„Два дні я провела у Вашингтоні, познайомилася з багатьма працівниками програми „Відкритий світ”. Також ми вивчали законодавчі засади надання допомоги людям з стресовим розладом, нам розповіли історію федералізму.

Ми передали в європейський відділ бібліотеки Конгресу США книгу про історію Острозької академії. Решту сім днів ми провели у Рочестері завдяки сприянню організації „Рочестер Глобал Конекшнс”, яку донедавна очолювала Тамара Денисенко. Ми відвідували музеї, екскурсії, проводили багато часу з українською громадою.

Учасники програми „Відкритий світ” відвідали державні установи, клініки, громадські організації, університети США, які охоплюють різні аспекти роботи з ветеранами. Для мене надзвичайно цінним стало відвідання університету Бафало, де ми дізналися про нові програми підготовки фахівців в галузі допомоги ветеранам, а також центри, які надають їм та їх родинам психологічну і психолого-терапевтичну допомогу.

У свою чергу, ми розповіли, які методи роботи використовуються

Гості з України з українською громадою Рочестеру, Нью-Йорк.

в Україні у психологічній допомозі військовим. Це був повноцінний обмін досвідом”.

Триваліший період у коледжі Назарет міста Рочестеру перебував і навчався студент спеціальності „Українська філологія” Дмитро Байда. Це був перший пілотний проект семестрового навчання (з січня по травень цього року) у рамках двосторонньої угоди про співпрацю між Острозькою академією і Коледжем Назарет.

Витрати на переліт, проживання і харчування студента забезпечили українська громада Рочестеру, Українська Народна Фундація Українського Народного Союзу

(президент Стефан Качарай), Українська-американська громадська фундація при Українській Федеральній Кредитній Спілці, родини Тамара та Володимир Денисенки, Віра та Богдан Боднаруки та інші небайдужі і патріотично налаштовані представники українства США.

Рівень знання англійської мови, отриманий Д. Байдою в Острозькій академії, дозволив йому успішно прослухати курси у Рочестері, скласти підсумкові іспити і отримати 15 кредитів.

„Я зустрів тут величезну кількість цікавих і працьовитих людей, які мають свої особисті історії. Але

я не зустрів тут жодної людини, яка була б не ласкава до мене чи не відповіла б на мій запит про допомогу. Висловлюю щирю вдячність усім, і особливо Євгенові Сидору, його родині і Тамарі Денисенко, за підтримку”, – поділився враженнями Д. Байда.

Окрім навчання, за сприянням і підтримкою української громади Рочестеру він відвідав Нью-Йорк, Бостон, Бафало, Вашингтон, Ніягарський водоспад та інші цікаві місця.

Плянється продовження цієї програми упродовж наступних п'яти років, оскільки попередні домовленості між університетами досягнуті.

Виставка розповіла про героїв України

Марія Климчак

ЧИКАГО. – Генеральне консульство України у Чикаго, Національний меморіальний комплекс „Небесної сотні” – Музей Революції Гідності, Український Національний Музей у Чикаго

розпочали мультимедійну пересувну виставку „Відважні: наші герої”, присвячену 100-річчю української революції та 26-й річниці відновлення незалежності України. Виставка діятиме від 11 серпня до 30 вересня.

Виставка складається з шес-

ти модулів, на яких представлено сучасні реконструйовані типажі означених революційних епох з тематичними відеороліками кінохроніки, художніми колажами і супровідними текстами.

Головним спонсором проекту в США виступило Генераль-

Афіша виставки „Відважні: наші герої”.

не консульство України в Чикаго. Гість та доповідач під час відкриття виставки – Ігор Пошивайло, директор Музею Революції Гідності (Київ). Висвітлення образів борців за свободу України від початку ХХ ст. до сьогодення є демонстрацією тягlosti прагнення українців до незалежності.

За додатковою інформацією можна звернутися до куратора Марії Климчак на адресу: curator@ukrainiannationalmuseum.org.

HOUSE OF UKRAINE

LABOR DAY WEEKEND FESTIVAL 2017

SATURDAY SEPT 2

DINNER DANCE & SHOW AT THE **HANDLERY HOTEL**
950 HOTEL CIRCLE NORTH SAN DIEGO, CA

FEATURING: CHERVONA KALYNA DANCE ENSEMBLE FROM LOS ANGELES
PLUS: ANDRIY KYTASTY – ULIANA VOROBAY – OLYA KONOVAL

\$79 ADULT /\$25 CHILD (UNDER 12) BY AUGUST 18

\$91 ADULT /\$25 CHILD (UNDER 12) AFTER AUGUST 18

\$100 AT THE DOOR, IF ANY ARE AVAILABLE — SEATING IS LIMITED —

PAYPAL: WWW.HOUSEOFUKRAINE.ORG

OR MAIL TO HOU AT: 4400 PALM AVENUE
LA MESA, CA 91941

PAYPAL APP: INCLUDE # AND TYPE OF TICKETS

SPECIAL HOTEL RATE AVAILABLE AT THE **HANDLERY HOTEL**
(619)-298-0511 MENTION 'HOUSE OF UKRAINE'

SUNDAY SEPT 3

12:00 – FOOD SALES AT HOUSE OF UKRAINE

2:00 – LAWN PROGRAM AT **BALBOA PARK**

– BONFIRE AT **CROWN POINT PARK MISSION BAY**
AFTER LAWN PROGRAM

WWW.HOUSEOFUKRAINE.ORG

Надійна партія...

(Закінчення зі стор. 1)

повідальність за країну, тому готова взяти участь у президентських виборах. При цьому зовсім не збентежила її та обставина, що за рік після звільнення з російської в'язниці рейтинг народної героїні упав з 35 відс. до 1 відс. І потенційна українська Жанна Д'Арк дістала іншу, ганебну назву – „агент Кремля“.

Власне, вже невдовзі після визволення з тюрми Н. Савченко викликала низку підозр своїми заявами про війну на Донбасі. В її інтерв'ю не знаходилося місця для неспростовного факту, що цю війну насправді веде Росія, намагаючись через Донбас знищити українську незалежну державу.

У своєму ж особистому баченні цього збройного протистояння Н. Савченко ставила наголос на тому, що війна – „братовбивча“, що укра-

їнці по обидва боки фронту знищують одні одних. З узагальнення такої позиції виходило, що війна на Донбасі – це внутрішня українська проблема, а якраз цей погляд нав'язує міжнародній спільноті Москва.

Певна річ, Н. Савченко у зв'язку з такою, м'яко сказавши, сумнівною позицією, почула багато докорів на свою адресу. Однак, вони її не спинили, і було тяжко зрозуміти, в чому тут річ – в її бойовому і невірному балансу характері чи таки у чомусь серйознішому.

Контекст довкола постаті Н. Савченко особливо потемнів, коли вона, не повідомляючи владу України, зустрілася з поводитирами донецько-луганських сепаратистських банд – Олександром Захарченком та Ігорем Плотницьким. Ця акція дістала в Україні однакості осуд: не можна без узгодження з єдиною державною політикою вступати в переговори з ворогами держави.

В окупованому Донецьку Н.

Савченко дозволила собі таке, що не належить до здорового глузду: закликала бойовиків залишати фронтові позиції і йти на Київ вчиняти державний переворот.

Тому ніскільки не дивно було почути з трибуни Верховної Ради гнівні слова колишньої фронтової волонтерки Тетяни Ричкової про Н. Савченко як зрадника України. Подібним чином відреагував і відомий політолог Тарас Березовець: „З Надією Савченко все вже настільки зрозуміло, що не хочеться й писати. Це агент „руського міра“, якого пора садити на лаву підсудних“. Подібним чином осудила колишню героїню національно свідомо більшість українського суспільства.

Проте ледве чи так це – що „все вже настільки зрозуміло...“. Далі не все і далеко не до кінця. Тому тепер треба уважно спостерігати за ідейною програмою і практичною діяльністю „Громадсько-політичної платформи Надії Савченко“. У

випадку, якщо вона покладе в основу цієї діяльності свої помилкові, засуджені українським суспільством погляди, ця її партія поповнить довгий список безнадійних українських політсил.

Що чим більше партій, тим менше користи – це відомо давно. Ще В'ячеслав Липинський остерігав: „Чим більше політично розбита нація, чим більш завзяту політичну боротьбу вона веде сама з собою, тим більше в ній політичних партій, більше лідерів, більше всяких політичних посад для інтелігенції. Практикуюча інтелігенція живе з політичного розбивання та роз'єднування нації. Думати, що біля неї зорганізується і об'єднається в одно тіло вся нація – абсурд“.

Втім, зробимо поправку на те, що від часів знаменитих, сповнених політично-філософських прозрень і безпомилкових висновків „Листів до братів-хліборобів“ минуло майже 100 літ...

Група експертів...

(Закінчення зі стор. 2)

да постійно заявляє про свої видатні досягнення в оборонній сфері, мовляв, у 2014 році у нас армії не було, а тепер ми її дуже потужну створили. Але ж колишній Міністер оборони генерал Олександр Кузьмук на пряме запитання: „Чи є сьогодні українська армія боездатною?“ – відповів: „Для цього треба напружено працювати ще кілька років не тільки військовим, а всьому суспільству“.

А що бачимо насправді? Іде війна, а Верховна Рада пішла на вакації аж до 5 вересня. Оце показник рівня від-

повідальності перед країною, розуміння ситуації, патріотизму і порядності, зрештою політичної фаховості. Які можуть бути вакації під час війни?

Що ж далі? По-перше, владі, якщо вона не хоче бути змєтною об'єктивним плином подій, слід нарешті самій налаштуватися на справжню боротьбу за країну і налаштувати на неї націю, не обдурюючи себе та інших містами про можливість порозуміння з агресором. Не треба створювати кумирів з непевних самітів і форматів. Тут нам щодня розповідають, що без Мінських угод (кого з ким?) ми втрачимо прихильність західних партнерів.

Проте й державний секретар США Рекс Тілерсон, і Президент США Дональд Трамп уже заявляли, що не заперечуватимуть, якщо буде знайдено шлях розв'язання всім відомих проблем поза межами Мінська.

Постійні телевізійні мантри про незамінність Мінського процесу, заяви про неможливість збройного захисту України викликають підозру, що владі треба показати: Україна є настільки слабкою, що будь-який трохи вдалий крок її керманців треба сприймати як тріумф. Тому, мовляв, вимоги суспільства до влади мають бути мінімальними. На жаль, складається враження, що влада в принципі не готова до бороть-

би і намагається все суспільство зробити настільки ж неготовим. Звідси всі ці щоденні сеанси розповіді про слабкість України в порівнянні з агресором, що є абсолютним нон-сенсом для воєнної пропаганди будь-якої адекватної країни з елементарно патріотичним керівництвом.

Немає підстав „грати на пониження“: Україна об'єктивно багато чого може, і зможе ще більше.

Радіо Свобода

Ігор Лосєв – кандидат філософських наук, доцент катедри культурології Національного університету „Києво-Могилянська академія“, Київ.

Переможна стратегія...

(Закінчення зі стор. 3)

останні кілька місяців Національне антикорупційне бюро України передало до судів 75 справ, але розглянуто лише 18 з них: в основному угоди зі слідством за визнанням провини, пов'язані з незначними корупційними схемами. Жоден високопосадовець не був засуджений.

Отже, все та ж стара гра триває. Є навіть припущення, що оточення П. Порошенка вирішило відмовитися від 1 млрд. дол. від МВФ почасти тому, що все ще можуть розраховувати на обіцяні Евросоюзом 600 млн. євро.

Але міжнародне співтовариство повинне зайняти жорстку позицію просто зараз. Без серйозного примусу порушники продовжать про-

цвітати і зможуть знову обманювати виборців.

Ось що варто зробити міжнародним організаціям:

1. МВФ не повинен давати ні цента до тих пір, поки не запрацює антикорупційний суд. Можна також розглянути питання про стягнення грошових кар за недотримання зобов'язань.

2. Європейський Союз не має давати жодного євроцента доти, доки не буде створено антикорупційний суд.

3. ЕС має встановити „дедлайн“ для створення антикорупційного суду і покарати Київ, призупинивши оголошену програму лібералізації візового режиму.

4. МВФ і Європейський Союз мають припинити дозволяти розігрувати себе і мають діяти спільно.

5. Спеціальний представник США в Україні Курт Волкер повинен зажадати створення антикорупційного

суду до надання американської допомоги, будь то військова допомога чи якась інша.

Тим часом антикорупційна поліція і прокурори повинні бути наділені повноваженнями, що дозволяють обходити ситуацію, що склалася: мати можливість пропонувати великі винагороди тим, хто переходить на їхній бік. Вони також повинні пропонувати амністію тим, хто добровільно зізнається в правопорушенні і розкриє власні активи і доходи у всьому світі за останні п'ять років, сплативши податки, а також відсотки за ці п'ять років.

Амністія допомогла б прискорити перетворення колишніх радянських сателітів після 1989 року. Кілька років тому я розмовляла з Вацлавом Гавелом в Празі. Відсидівши у в'язниці і ставши згодом президентом, він відмовився від ідеї тюрем-

ного ув'язнення гнобителів країни. „Помста – непродуктивна“, – сказав він.

Це підкреслює єдину вигравну стратегію для України: зовнішні події і тиск у поєднанні з методами освіти повинні змусити еліти почати робити правильні речі.

„Олігархи задоволені Порошенком і заробляють при ньому більше грошей, аніж при Януковичі“, – каже в інтерв'ю депутат і реформатор Сергій Лещенко. – Люди зляться на корупцію, але уряд не звертає на це уваги, вони просто змінюють тему“.

Львівський культурологічний журнал „І“

Діана Френсіс – редактор канадського видання „National Post“, старший науковий співробітник „Atlantic Council“, Оттава.

2nd UKRAINIAN SPORTS HALL OF FAME INDUCTION BANQUET

Saturday, September 16, 2017 at 6:00 pm

Ukrainian American Cultural Center of New Jersey, 60C North Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

Tickets – \$95.00 per person, payable to USMHOF

Tickets will NOT be sold at the door.

Send payment to: Ukrainian Sport Museum Banquet
60C North Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981

For tickets, table reservations and sponsorship details please contact
Ukrainian Sports Museum and Hall of Fame:

UKRSPOETHOF@gmail.com
973 919 1322 • 973 989 5800.

Event details include banquet with Hall of Fame induction ceremony, silent auction and other surprises.

More information will be available at <http://www.ukrainiansportshalloffameandmuseum.com/hall-of-fame.html>

Юрій Нерослік творить патріотичні плякати

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – 20 червня у колонній залі міської адміністрації відкрилася благодійна виставка картин та плякатів художника Юрія Неросліка „Україна – наш дім“. Автор – учасник харківського Євромайдану, який влітку 2014 пішов на фронт добровольцем.

Воював у складі 92-ої бригади Збройних Сил, пройшов з боями Іловайськ та Широке. Брав участь у боях під Іллінцями та Маріуполем. Він і сьогодні на фронті,

тільки його фронт тепер – інформаційний. Багато його робіт присвячені захисникам України.

У художньому арсеналі Ю. Неросліка є плякати про кохання, авангардні плякати, поштові марки та поштові конверти, випущені „Укрпоштою“. Але, окрім всього, він художник. А гроші за картини, які він продає, йдуть на потреби поранених побратимів і родин, що втратили своїх рідних у визвольній війні проти агресора.

Організували виставку волонтерський рух „Батальйон Сітка“ та

„Спільна країна“. Під час відкриття виставки відбулось нагородження художника грамотами від дирекцій київських шкіл, де були виставки патріотичного плякату та картин Ю. Неросліка, за вагомий вклад мистця у патріотичне виховання підрастаючого покоління.

Також відбулась автограф-сесія та дружнє спілкування з Ю. Неросліком, який, за його словами, готовий виготовити копії своїх патріотичних плякатів для всіх бажаючих, щоб їх могли побачити в кожному навчальному закладі України.

Художник-патріот Юрій Нерослік. (Фото: Георгій Лук'ячук)

Із 4,000 кандидатів...

(Закінчення зі стор. 1)

му із 74 вищих навчальних закладів (ВНЗ), які долучилися до проекту. Із них 20 розташовані у Києві, решта – у регіонах. До складу атестаційних комісій входять фахівці з української філології та з публічного адміністрування.

Атестаційні завдання складаються із чотирьох компонентів. „Не йдеться про суто граматичні чи теоретичні питання – усі тестові завдання зорієнтовані на практику вживання“, – зазначила Галина Усатенко, заступник директо-

ра Інституту філології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Це перевірка фактичного знання мови (наголоси, правильне вживання слів тощо), коротке реферування запропонованого тексту та усний бльок – вживання мови у ділових комунікативних ситуаціях та презентації проекту. Перевіряли і знання мови, і уміння формулювати думку.

За словами Г. Усатенко, у більшості випадків кандидати із розумінням поставилися до вимоги підтверджувати володіння державною мовою і особисто зацікавлені працювати над своїми

знаннями. Подекуди співбесіда переходила у мовні консультації. Для підтвердження володіння мовою бал в атестаті має відповідати „відмінно“ (5 балів за старою і 10-12 – за новою системою).

Система ще потребує доопрацювання. „Насамперед мова йде про побудову системи контролю і моніторингу діяльності навчальних закладів, щоб усе відбувалося у тих межах і у той спосіб, як передбачено постановою, щоб не було профанації. Для цього ми просимо громадські організації і наших колеґ відслідковувати ситуацію і сигналізувати, якщо виникають питання“, – зазначив К. Ващенко.

Спільне питання – чи потрібно залишити можливість підтверджувати свої знання атестатом про середню освіту, адже немає гарантії, що оцінка відповідає реальним знанням. Наступне питання – чи можливо запропонувати кандидатам, які явно володіють мовою на належному рівні, але з різних причин не можуть підтвердити це документально.

Триває дискусія, чи не є дискримінацією те, що за іспит кандидат має заплатити із власної кишені. На сьогодні середня вартість атестації наблизилася до 500 грн. На початку ціна, залежно від обраного ВНЗ, різнилася від 300 до 2,000 грн.

„Є думка, що це має покриватися державним бюджетом, щоб люди проходили атестацію безкоштовно. На мою думку, це неправильний підхід, тому що немає державних коштів – це кошти платників податків. І у мене як платника податку виникає питання, чому мої кошти мають витратитися на чийсь бажання піти на державну службу. Люди, які верифікують свої попередні знання, мають покривати витрати принаймні на виготовлення посвідчень, і мають розуміти, що це не просто забаганка, а серйозна справа“, – зауважив Володимир Купрій, експерт Реанімаційного Пакету Реформ, член Комісії з питань вищого корпусу державної служби.

„Державний службовець є обличчям державної влади – він представляє не себе, а свій державний орган, держадміністрацію, міністерство, зрештою, країну. І від цього – не тільки від його професійності – залежить і ставлення людей до влади, і рівень довіри громадян“, – наголосив К. Ващенко.

Вимога щодо мовних компетенцій – вільне володіння державною мовою – передбачена законом про державну службу. Вона набула чинності з 1 травня цього року.

Contact us:
888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Благодійний бенефіс „Ретро Львів” на Союзівці зібрав фонди для українських вояків

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. — У п'ятницю, 14 липня, 160 осіб заповнили велике шатро біля будинку „Львів” з нагоди відкриття річного Фестивалю Української Культури в Центрі Української Спадщини на Союзівці, щоб взяти участь в благодійному гала-бенкеті на гуманітарну допомогу Україні, яка даліше терпить від наслідків агресивної війни Росії на Донбасі.

Імпреза „Ретро Львів” була організована Українською Народною Фундацією (УНФ), яка є благодійною філією Українського Народного Союзу і займається доброчинною діяльністю в його імені. Добродійним партнером на цього річного вечорі-бенефісі був Міжнародний Альянс Братської Допомоги (ІАФА), шанована і визначна неурядова організація яка є базована в Києві.

Вікторія Воронович, при допомозі свого чоловіка Романа, розповіла про діяльність ІАФА, включно з найновішим проектом – створення центру допомоги з кар'єрою

українським воякам котрі повернулися з фронту.

Шеф-кухар Союзівки Андрій Соневицький зі своїм штабом приготував смачну елегантну вечерю, яка складалася з найкращих харчів старольвівської кухні. На закінчен-

ня вечері подано славну львівську каву і клясичний торт.

Основною точкою вечора був виступ в приймно-інтимному оточенні головних зірок Фестивалю

(Закінчення на стор. 18)

„Пікардійська терція” зі Львова. (Фото: Христина Сизоненко)

Співачка Оксана Муха зі Львова.

Скрипаль Василь Попадюк з Торонта.

Вікторія Воронович з Міжнародного Альянсу Братської Допомоги.

Співак Ерко Палидович.

Танцюристи ансамблю „Сизокрилі” Діяна Шмериковська і Лев Івашко.

Владика Борис Гудзяк з д-рами Борисом Буняком (зліва) та Борисом Михальчаком.

Рок група „Kozak System” з Києва.

Рома Лісович, скарбник Української Народної Фундації.

Родина Темницьких на благодійному гала-бенкеті з Владикою Борисом Гудзяком.

Членки 75-го Відділу Союзу Українок Америки на імпрезі „Ретро Львів”.

ПОСТАТІ

Скорби безсмертної поезії

(До 80-річчя від дня смерти Богдана-Ігоря Антонича)

Ярослав Стех

Для кожної людини та сторона мила, де мати родила. Ця територія найрідніша, найкраща і найдорожча серцю. Для лемків це Лемківщина. Тут їхні родові коріння, оповиті красою мальовничих гір. Запах ранкових смерекових лісів, шум потічків, задумливі пісні. Все це витворює між територією, її природою і народом той інтимний зв'язок, що глибоко закорінюється патріотизмом.

Богдан-Ігор Антонич народився 5 жовтня 1909 року в селі Новиця, Горлицького повіту, на Лемківщині, в родині сільського священика Василя Кота, котрий незадовго до народження дитини змінив прізвище на Антонич, – в сім'ї Богдан-Ігор був єдиним сином. У 1914 році родина Антоничів перебралася до Відня, де з гіркою бідною перебула чотири роки.

У 1919 році Богдан-Ігор з матір'ю (батька заарештувала польська влада) переїхали на Пряшівщину, до матиного брата, якого невдовзі режим Пілсудського скарав на смерть за домагання прав для галицької Лемківщини.

Україна в цей час переживала історичний військовий конфлікт. На початку 1919 року об'єдналися дві молоді держави: УНР (Українська Народна Республіка) і ЗУНР (Західно-Українська Народна Республіка) та волі народ не здобув, хоч український дух ці події піднесли.

Богдан-Ігор, закінчивши початкову школу, 11-річним юнаком вступив до Сяноцької гімназії. Саме в цій єдиній на всю Лемківщину польській гімназії (українських учнів тоді там взагалі не було) дві години на тиждень відводили українській мові. Але в гімназії, на щастя, його вчителем був Лев Гец, згодом відомий український художник.

Л. Гец мав вагомий вплив на формування національної свідомості хлопця. Б.-І. Антонич уже в гімназії почав писати перші свої твори, і їхнім першим критиком був Л. Гец. Будучи вже й студентом Львівського університету, Б.-І. Антонич надсилав учителеві свої твори, а той оцінював їх дуже високо.

Що в гімназії Б.-І. Антонич захоплювався музикою, непогано грав на скрипці, котру потім згадував у віршах як „музичне дерево“. Виступав на шкільних концертах і навіть komponував мелодії. Також малював і серйозно цікавився образотворчим мистецтвом. У 1928 році Б. І. Антонич закінчив гімназію і вступив на гуманітарний факультет Львівського університету (спеціальність – слов'янська філологія).

З 1931 року молодий поет почав друкуватися в періодиці. Саме тоді в бібліотеці журналу „Дажбог“ вийшла його перша збірка „Привітання життя“. У 1933 році, закінчивши студії в університеті з дипломом магістра філософії, Б.-І. Антонич

став вільним літератором. Від 1934 року активно друкувався в західноукраїнських часописах „Вогні“, „Дзвони“, „Назустріч“, „Ми“. Тоді ж заходами Богдана Кравцева він видав збірку „Три перстені“, за яку отримав літературну премію Товариства українських письменників і журналістів ім. Івана Франка.

За неповних чотири роки письменник підготував до друку чотири книги поезій, працював над малою прозою, написав роман і лібретто до опери, пробував себе в ролі мистецтвознавця.

У 1936 році вийшла найбільша прижиттєва збірка Б.-І. Антонича „Книга Лева“. Та невдовзі недуга стала головною перешкодою у творчій праці. У 1937 році поет переніс операцію, а за тим – запалення легень. Цього слабе його серце не витримало, і 6 липня 1937 року Б.-І. Антонич, на 28-му році життя, помер. Поховано поета на Янівському цвинтарі у Львові.

Збірки „Зелена євангелія“ та

(Закінчення на стор. 18)

SELF RELIANCE NEW YORK FEDERAL CREDIT UNION

NOTICE TO THE FOLLOWING MEMBERS TO CLAIM THEIR ACCOUNTS IMMEDIATELY

and not later than **October 15, 2017** or the funds will be released to one of the following entities, depending on the member's last known address on record at Self Reliance New York Federal Credit Union:

NEW YORK: Office of the State Controller, Office of Unclaimed Funds ♦ **NEW JERSEY:** State of New Jersey, Dept. of the Treasury, Unclaimed Property
CALIFORNIA: California State Controller's Office, Unclaimed Property Div. ♦ **COLORADO:** Colorado Department of Treasury, Unclaimed Property Division
FLORIDA: Florida Dept. of Financial Services, Bureau of Unclaimed Property ♦ **ILLINOIS:** Office of the Illinois State Treasurer, Unclaimed Property Division
MARYLAND: Comptroller of Maryland, Unclaimed Property Division ♦ **MASSACHUSETTS:** Massachusetts State Treasurer, Unclaimed Property Division
PENNSYLVANIA: Pennsylvania Treasury Department, Bureau of Unclaimed Property ♦ **TEXAS:** Texas Comptroller of Public Accounts
VIRGINIA: Commonwealth of Virginia, Department of the Treasury, Division of Unclaimed Property
WASHINGTON: Washington State, Department of Revenue, Unclaimed Property

A one time \$25 escheatment fee will be assessed on each account by the Credit Union at this time.
 To reactivate your account please contact one of our conveniently located branch offices.

Acquafredda, Donna	Hebert, Christopher	Kniazeva, Elena	Mull, Donna	Spera, Octavio
Antafiychuk, Vladimir	Heilig, Patrycja	Kobel, Oksana	Nykolaychuk, Mariya	Stachurski, Marcin
Antonova, Nina	Heilig, Sean	Kokodynsky, Svyatoslav	Odinokov, Yevgeniy	Stanko, Petro
Artemenko, Dmytro	Hlekh, Vitaliy	Komarenko, Anatoliy	Pavlyuk, Ganna	Stern, Nisa
Azarova, Tetiana	Hodowanec, Alexandra	Koval, Oksana	Pelyekh, Nikita	Stylianou, Michael
Baisa, Nataliia	Hodowanec, Christina	Kozmyn, Mykola	Petriv, Galyna	Swiechowicz, Beata
Baran, Elzbieta	Hodowanec, Danielle	Kratko, Iryna	Pilovic, Dragan	Symkanych, Mariya
Begei, Daria	Hodowanec, Nicholas	Kropiewnicki, Jacek	Pryymak, Stepan	Szupa, Joseph
Blyshchak, Oksana	Hodowanec, Alexia	Kropiewnicki, Sylwester	Pryymak, Anzhelika	Tsvigun, Iryna
Cainaru, Traian	Hodowanec, Susan	Kwiatek, Natalia	Ramirez, Maritza	Ukrainian American Civil Liberties Assoc.
Chiger, Andriy	Hodowanec, Paul	Levachev, Igor	Roach, Richard	Velychko, Fedir
Chiger, Angelina	Horynsky, Oleksiy	Likhacheva, Victoriya	Rotchford, Agnieszka	Voichak, Taras
Ciesla, Katarzyna	Hoshowskyj, Victor	Lycholat, Raymond	Sadovoi, Viacheslav	Walenga, Jan
Czuszczel, Mirosław	Huggler, Robert	Majczyk, Anna	Savchenko, Anzhela	Wilk, Piotr
Daigle, Alexander	Hulko, Andriy	Malyshevsky, Yuriy	Savyn, Tetyana	Wrona, Stefan
Danylychyn, Mariya	Hyjek, Elizabeth	Markasevic, Dzelal	Serediouk, Volodymyr	Yakymiv, Mariya
Demchuk, Halyna	Ivanov, Vladislav	Mastalerz, Jerzy	Shchurmay, Mykhaylo	Zajac, Kazimierz
Didiv, Volodymyr	Jablonowski, Ryszard	Mertens, Grazyna	Shchurmay, Myroslava	Zsande, Biruta
Dunda, Danylo	Kacharaba, Bogdan	Mochalov, Vladimir	Shoiynbekova, Galiya	Zapolsky, Milana
Filonov, Alexander	Kanu, Lyudmyla	Morawska, Marcelina	Silver, Jay	Zbigley, Mykhaylo
Gould, Mason	Khrinenko, Peter	Mostovoi, Alexandre	Smahlii, Valeri	
Gutknecht, Ryszard	Kit, Vitaliy	Mostovyy, Mykola	Sorokina, Anastasia	

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Main Office	Kerhonkson	Uniondale	Astoria	Lindenhurst
108 Second Ave New York, NY 10003 Tel: 212.473.7310 Fax: 212.473.3251	6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12426 Tel: 845.626.2938 Fax: 845.626.8636	St. Vladimir Parish Center 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516.565.2393 Fax: 516.565.2097	32-01 31st Ave Astoria, NY 11106 Tel: 718.626.0506 Fax: 718.626.0458	Holy Family Ukr. Catholic Church 225 North 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631.867.5990 Fax: 631.867.5989

Outside NYC call toll free: 1.888.SELFREL; Visit our website: www.selfrelianceny.org; E-mail: info@selfrelianceny.org

МИСТЕЦТВО

Оля Рондяк запрошує на виставку

ВІЛЬМІНГТОН, Делавер. – Від 15 серпня до 15 жовтня у „The Delaware Contemporary“ (адреса: 200 South Madison St., Wilmington, DE 19801, тел.: 302-656-6944, сторінка в інтернеті: www.decontemporary.org) діятиме виставка Олі Рондяк, відомої авторки унікальних творів про Євромайдан і Революцію Гідності 2014 року. Це малюнки, скульптури та відеоінсталяції з інтерв'ю, записаними під час війни на сході України. Відкриття виставки відбудеться 16 серпня, від 5-ої до 7-ої год.

У каталозі виставки, яка називається „Behind the Lines“ („За лініями“), написано:

„Лінії створюють порядок, стабільність і навіть комфорт, але іноді вони несуть ризик обмеження нашого сприйняття реальності. Вони можуть передавати відчуття безпеки, створюючи кордони, або відчуття загрози, коли наближається ворожий фронт. Лінії або рядки слів у засобах масової інформації можуть вчити нас або промивати мізки. На цій виставці художник досліджує зв'язок між тим, що лежить на поверхні, і тим, що є за лініями.

Художниця Оля Рондяк особисто знає, наскільки тонкою є лінія-грань між миром та війною. Проживши понад 20 років у Києві,

художниця багато разів бачила і чула, як перетинаються ці лінії. У дитинстві вона чула численні історії про те, як лінії ворожого фронту перетнули життя її сім'ї, яка була змушена рятуватися від жорстокості радянського режиму. Переживши дві революції в Україні, вона бачила, як перетинаються лінії поліції, військових і навіть кордонів країни. Протягом багатьох років вона стикалася з результатами 70-річної радянської пропаганди та промивання мізків. Досвід психотерапевта дозволив їй зануритися в тонкощі психології, яка допомогла їй зрозуміти, як лінії сприйняття безпосередньо впливають на переконання та ідентичність людини”.

Пітер Дікінсон у журналі „Business Ukraine“ (липень 2016) заважив: „Прагнення України стати світовим центром вуличного мистецтва в рамках постмайданівської трансформації країни надихнуло американську художницю Ольгу Рондяк створити на Подолі один з її справжніх українських поп-арт-портретів у стилі ікони. Її мистецтво тісно пов'язане з українським фолкльором і зосереджується на портретах українських жінок, створених у стилі фанк і модерн, з безліччю яскравих кольорів і квіткових штрихів, традиційно пов'язаних з української жіночності. І цей вибір не є випадковим: він відображає захоплення мисткині тими, кого вона називає „рішучими жінками України, які дарують надхнення“, та неприборканим національним духом, який вони представляють”.

О. Рондяк, випускниця Гантерського коледжу, народилася в Огайо, у сім'ї вихідців з України. Вона вивчала мистецтво в Україні та Угорщині. На створення картин її надихнув досвід родичів та життя в Україні, події Другої світової війни, сталінська „Залізна завіса“, Помаранчева Революція та Революція Гідності 2014 року.

Ці події сформували світогляд мисткині: у її картинах стало з'являтися емоційне переживання, а сімейна історія почала переплітатися з українською історією та її традиціями. Іконографічний портрет українських жінок у її виконанні зображує їхній „рішучий і непри-

Мисткиня Оля Рондяк.

борканий дух”. Її роботи, які часто називають „поп-артом” або „фолкльором”, часто нагадують ікони візантійського періоду, де мозаїчними зображеннями святих, а також Діви Марії були викладені стіни базиліки, іконостаси та вівтарі.

О. Рондяк мала персональні виставки в Україні, країнах Європи та США, зокрема в Американському Домі і Посольстві США у Києві, резиденції Посольства України в Берліні, в Угорщині, Українському Національному Музеї в Чикаго, Українському Музеї-Архіві в Клівленді, Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філадельфії, в Центрі Української Спащини на Союзівці в Кергонксоні, Нью-Йорк.

Оля Рондяк. „Разом ми стоїмо” (2017, акрил, колаж на полотні).

У Будинку вчителя провели дві виставки

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – В залі столичного Будинку вчителя відбулися дві мистецькі виставки. Виставку кераміки „Воїстину” майстрині Марії Гринюк з Косова відкрили 20 квітня.

Слава до майстрині прийшла відразу після закінчення Львівського інституту декоративно-прикладного мистецтва. Її дипломна робота – столовий порцеляновий набір „Співаночки” отримав схвальні від-

гуки і експонувався на міжнародній виставці в Японії „Експо-85”.

М. Гринюк працює в матеріалах майоліка, порцеляна, захоплюється графікою та декоративним розписом на папері. Вона учасниця багатьох регіональних, всеукраїнських та міжнародних виставок. Твори М. Гринюк зберігаються у збірках вітчизняних музеїв та в численних приватних колекціях України, Європи, Америки.

Майстриня заснувала благодійну

організацію „Автентика Гуцульщини” та є основним організатором фестивалю-конкурсу „Мальований дзбанок”, який проходить у Косові вже три роки поспіль.

Виставку ляльок-мотанок „Доторкнутися до дива” Валентини Мірошник відкрили 19 червня. В. Мірошник – викладач образотворчого мистецтва Драбівської дитячої школи мистецтв на Черкащині. Свої ляльки-мотанки майстриня почала створювати з 2013 року.

Першу свою колекцію назвала „Від душі”. Вона включала ляльки-торохтійки, ляльки-мотанки, ляльки-травнички, ляльки-щастя.

Друга колекція носила назву „Від широкого серця” і включала серії „Україна”, „Богині”, „Пори року”, „Віра, Надія, Любов і Мати їх Софія”, „Посвята Матері”, „Ляльки щастя на цілий рік”.

В. Мірошник – постійна учасниця художніх виставок та конкурсів в Україні.

Авторські ляльки-мотанки з колекції Валентини Мірошник.

Керамічні твори майстрині Марії Гринюк. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр
фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

**2.95%
APR***

30 річний незмінний відсоток

**3.95%
APR***

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFcu NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Серпень 2017 року, ч. 203

ТОЧКА ЗОРУ

Церква має бути українською

Олексій Коновал

Напередодні 1000-річчя хрещення Руси-України комуністична влада в Москві та Російська Православна Церква (РПЦ) проявляли надзвичайну активність, щоб привласнити собі цю історичну подію. Стверджувалося, що то Росія прийняла християнство, коли її як держави на той час, 988 року, навіть у проекті не існувало.

Тепер уряд Росії та московський патріарх, щоб не втратити тисячі парафій в Україні та свого впливу на них, роблять те саме, що робили російські окупанти впродовж сотень років. В липні 2016 року, напередодні Дня Хрещення Руси-України, ніби Українська Православна Церква (УПЦ) Московського Патріархату, яка б мусіла називатися не Українською, а Російською, провела хресну ходу за мир в Київ.

Якщо та хода була за мир, то треба було її провести в Росії до Москви, до Кремля. Бо ж Росія розпочала й веде війну й не має миру.

Вірні вирушили з Почаївської та Святогірської Лавр на Володимирівську гірку в Києві, а звідти до Києво-Печерської Лаври. Ця акція Московського Патріархату, яка є чинником духовної окупації частини українського народу, мусіла б бути заборонена, так як тепер заборонена Комуністична партія, замінюються назви українських міст, вулиць з назв осіб, які поневолювали Україну.

А Почаївська, Святогірська та Києво-Печерська Лаври мусіли б бути забрані від Московського Патріархату, які є гніздами російського окупанта, й передані Київському Патріархатові, бо ж в них правиться російською мовою, прославляється Росія та її Президент Володимир Путін, який заграв Крим й вже роки веде війну на сході України. Президент Украї-

ни, уряд та Верховна Рада повинні постановити про повернення українських лавр українському народові, Україні. Церква має служити своєму народові, а не спекулювати й дурити багато ще українських людей, що та Церква Московського Патріархату має щось спільне з Україною та українським народом.

З набуттям незалежності України УПЦ проголосила свій Патріархат. Московський патріарх здійняв гвалт, що українські церкви – православна й греко-католицька – неканонічні. Він створив свою Церкву, УПЦ Московського Патріархату, в яких панує російська мова, прославляють царів та історію Росії і який діє на шкоду Україні. Російські царі, комуністичні керівники, а тепер російські „демократи“ використовують релігію у своїх загарбницьких цілях. Для них російська держава, російська нація і православна віра – нероздільні.

У нас, українців, що внаслідок злих обставин довгий час були недержавною нацією, релігія і українськість ішли окремими, різними дорогами. Наші недруги користувалися нашою релігійністю, щоб і далі поневолювати Україну. Російські царі, спільно з духовенством, підступно користувалися любов'ю і шаною кошового Запорізької Січі Івана Сірка до православ'я в боротьбі з українськими гетьманами, які намагалися відірвати Україну від Польщі та Московщини. Іван Сірко із запорожцями безперервно воював з татарами й нападав на Крим, не зважаючи на те, були вони ворогами чи союзниками українських гетьманів.

Коли військо московського генерала Петра Текелія 1775 року оточило Запорізьку Січ, щоб зруйнувати її, „українське“ духовенство переконувало кошового та коза-

цтво не чинити опору, бо російське духовенство обіцяло, що росіяни не зроблять жодної кривди козакам, адже вони, мовляв, тієї самої віри. Останнього кошового Запорізької Січі Петра Калнишевського закували в кайдани й заслали в Соловецький монастир, а Січ пограбували й зруйнували. П. Калнишевського тримали понад 25 років у замурованій келії без вікон і дверей та діркою подавали харчі й воду. Фундація ім. Івана Багряного робила заходи, щоб тлінні останки П. Калнишевського перевезти в Україну й перепоховати, та РПЦ не дала на те дозволу.

Не краща доля спіткала й керівників Гайдамаччини Максима Залізняка та Івана Гонту. Ці теж повірили, що російське православно-військо, яке прийшло ніби на поміч гайдамакам, допоможе їм визволитися від поневолювачів-поляків. Російський полковник Гур'єв запросив М. Залізняка та І. Гонту зі старшинами на бенкет, на якому їх підступно арештував.

Наша біда й трагедія в тому, що більшість українського духовенства в Україні й тут, у діяспорі, як і в давні часи, була і є великими православними чи католиками, але, на жаль, малими українцями, і через те їх використовують, на нашу біду, Москва, Константинополь і Рим.

Так, як колись Московський

Патріархат викляв гетьмана Івана Мазепу й наклав на нього анатему за його бажання визволити Україну з-під Москви, так пізніше московський патріарх відлучив від Церкви й понизив монаха Патріарха УПЦ Київського Патріархату Філарета за його „розкольницьку діяльність“, бо він виступав і виступає за незалежну УПЦ.

Чому менші держави за територією й населенням Румунія, Болгарія, Греція, Сербія, Албанія та інші, також православні, можуть мати свої патріархати, а Україна, що значно перевищує їх територію й населенням, ні? А тому, що Москва й Константинополь хочуть мати її під своєю владою.

Українські Православні Церкви в США та Канаді, будучи понад 50 років „неканонічними“, від того не падали в розпач. А коли Україна стала незалежною державою, чомусь захотіли бути „канонічними“ й пішли під омофор чужого патріарха, а не свого Київського Патріарха.

Через те православні Церкви діяспори, дехто сміючись, називає їх українськими турецько-православними церквами, так як інших українців називаємо греко-католиками.

В інших державах їхні Церкви служать своєму народові.

Українські Церкви в Україні й діяспорі мали б творити одну незалежну УПЦ Київського Патріархату й мали б служити насамперед своєму народові, українській державі!

Вдячні за подаровані книги

Адміністрація Централізованої бібліотечної системи Солом'янського району Києва та працівники Бібліотеки ім. Івана Багряного щиро дякують Фундації ім. І. Багряного в особі Сергія Козака за подаровані книги та матеріали до виставки.

В рік, коли відзначається 10-ліття

присвоєння бібліотеці імені І. Багряного, читачі зможуть побачити оновлений і збагачений новими інформаційними та ілюстративними матеріалами стенд, присвячений письменникові.

Вікторія Колбасіна,
завідувачка бібліотеки
ім. І. Багряного

Конкурс ім. Петра Яцика житиме

Марія Чадюк

Меценатові Петрові Яцику довелося вислухати багато закидів у свій бік, чому гроші він витрачає на конкурс української мови, а не спонзорує програму, на якій можна було б зокрема і „відмивати“ гроші мецената. Проте переконати канадського мільйонера було нелегко. Це під-

тверджує вислів, який, за словами Михайла Слабошпицького, вживав П. Яцик: „Робимо в добрій вірі справу, яку вважатимемо доброю, а вони хай хоч гопки скачуть. Життя – це боротьба і боротьба“.

На щастя, П. Яцик знайшов прихильників своєї ідеї у створеній ним Лізі українських меценатів. Сформувавши її, він підхопив „обірвану нит-

ку“ традиції підтримки заможними людьми культури, яка протягом довгого часу існувала в Україні. До конкурсу приєдналася Тетяна Симиренко – правнучка Платона Симиренка, який фінансував видання „Кобзаря“ у 1859 році. Згодом долучилися фармацевтична фірма „Дарниця“, Союз Українок Австралії, Фундація ім. Івана Багряного та інші.

Підтримка нині прийшла і з боку влади. Справдилися слова українського мецената, про які згадує М. Слабошпицький: „Побачите, мене рік-другий, і якщо ми зуміємо зробити з конкурсу справді масовий, авторитетний і престижний захід, то до нас прийде й влада, почне допомагати, робитиме інші подібні кроки. Вона допевниться: є в суспільстві запит на українську мову, на українську справу, українську ідею, є потужні українські сили, на які треба не тільки вряди-годи оглядатися, а з якими влада приречена рахуватися“.

Так і сталося. Конкурс ім. П. Яцика – це підтвердження того, що

мова може стати підґрунтям для об'єднання „наших“ по всьому світу. Більш того, кожен, дивлячись на переможців, усвідомлює, наскільки змінюється Україна, як збільшується „українськість“, яку так хотів бачити у земляках П. Яцик.

Меценат зазначав: „Мусимо виховувати в юних ту україноцентричність, яка й стане основою для піднесення України в майбутньому. Починаємо з мови, а водночас маємо на увазі й українську історію, й українську ідею, щоб усе це в сумі дало українську волю, українське диво“.

Дописи і листи
до Фундації ім. Івана Багряного,
членські внески і пожертви
просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: по 1,000 дол. – **о. Олексій Лімонченко** в пам'ять доньки Олі, яка упокоїлась 16 років тому (для редакції „Бористен“, потерпілим в Україні), **Соріяна і Володимир Могучі** для бюлетеня „Наша Церква Київський Патріархат“, по 200 дол. – **Анатолій Валюх-Брантон** для поранених українських військовиків, що чинять опір

російським терористам, та **Надія Дейчаківська** (з них по 100 дол. для журналу „Березіль“ в Харкові та для сиріт, що потерпіли від війни на Донеччині).

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, журналам та газетам України, пораненим воякам, сиротам та деяким установам діяспори.

**Looking to buy
a new car?**

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

*New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.

ПОДОРОЖІ

Оселили бойків у безводному степу

Олександр Костирко

Моя дружина Оля походить з села Агафіївки на Одещині, тож ми відвідуємо її рідню. Село невелике – 437 осіб, переважно українці, переселені з Польщі. Місцеві називають їх гуцулами. А насправді вони – бойки, депортовані у 1944-1951 роках, коли за підрахунками Об'єднання товариств депортованих українців загалом потерпіли понад 700 тис. осіб. Донині долі депортованих мало відомі широкому загалу.

Депортації, пов'язані передусім з Акцією „Вісла“, сприймаються як трагедія лише лемків. Насправді ж депортації тривали упродовж шести років після закінчення Другої світової війни і проходили в чотирі етапи.

У 1944-1946 роках на підставі таємної угоди про обмін населення переселили українців з Краківського, Ряшівського та Люблінського воєводств в Українську РСР. Згідно з рішенням польського уряду 3 вересня 1945 року Військо Польське розпочало примусове виселення українців з Польщі. До кінця липня 1945 року було виселено понад 480 тис. осіб. Та цим польський уряд не обмежився і протягом 1946 року з Польщі примусово виселили ще понад 250 тис. українців.

Третій етап стосувався позначення державного кордону між СРСР та Польщею, яке передбачало виселення з прикордонної смуги у 1948 році жителів сіл Дрогобицької області (понад 9,000 українців). Спершу їх виселили в ближні села, а 1951 року цих людей вивезли вглиб УРСР.

Четвертий етап – наслідок

У вибалку лежить село Агафіївка. (Фото: Олександр Костирко)

домовленостей про обмін територіями між Польщею і СРСР. До Польщі відійшла ділянка Бойківщини, понад 32 тис. осіб вивезли на схід та південь України, на терени Донецької (25 сіл), Одеської (20), Миколаївської (10) та Херсонської (5) областей. Відтоді в 60 селах південно-східної України проживають українці, виселені з Бойківщини.

Селяни не мали права ані обирати для поселення інші місцевості, крім визначених, ані переселятися без особливого дозволу. Вигнанці потрапляли в оточення людей з дещо іншим історичним досвідом, у відсталі колгоспи півдня України, у степи з важким кліматом і без води.

Село Агафіївка лежить на трасі Кропивницький-Кишинів. Поряд

протікає напіввисохла річка Чичикля. Колись поряд проходив чумацький шлях з Одеси до Києва. Голодомор 1932-1933 років боляче позначився на Агафіївці, померла більшість жителів. Це одна з причин, чому більшовики переселили сюди мешканців тодішнього Дрогобицького району.

Переселенцям було дуже тяжко. Влітку не випадала жодна крапля дощу. Тепер в Агафіївці залишились люди пенсійного віку. Присадибні городи допомагають у виживанні. Встають до сходу сонця і працюють до полудня, коли спека заганає всіх до помешкань. Після заходу сонця люди повертаються до роботи.

У селі є дві церковні громади – Греко-Католицька та Українська

Православна Київського Патріархату. Зранку проводить службу одна конфесія, а по закінченні – інша.

В школі переселенці відзначали ювілей свого земляка – письменника з Михновця Івана Смоля. Після звільнення з посади директора школи Марини Криць такі заходи вже не проводять. Влітку до села приїждять діти та внуки, щоб допомогти родичам на господарстві. 10-річний Дмитро Конський приїжджає з Одеси разом з батьками до села, щоб допомогти дідусеві й бабусі та відпочити від міста.

В Агафіївці зима холодна. Доводиться завозити вугілля та дрова, щоб пережити завірюхи. І все ж люди звикли до перепадів в природі та політиці. Живуть вірою на краще майбутнє.

Ігор Криць біля свого господарства з родиною.

Назва ще не українська.

В Україну...

(Закінчення зі стор. 4)

шенка відром холодної води на голову. Йому довелося двічі виправдовуватися за те, що М. Саакашвілі вільно живе та працює в Україні, попри неодноразові звернення Грузії про його екстрадицію.

Нинішній крок П. Порошенка надзвичайно схожий на поширені у Росії методи витискання незгодних. Лише п'ять днів тому стало відомо про анулювання російського громадянства Дем'яна Кудрявцева, родина якого є власником ліберальної газети „Ведо-

мості“. Подібність цих прикладів показує неприємний факт: у своєму політичному розвитку Україна досі залишається ближчою до Росії, аніж до країн Європейського Союзу.

Маємо окремо підкреслити: метою цієї редакційної статті не є захист політика М. Саакашвілі. В редакції „Української правди“ різне ставлення до його заяв, плянів та взагалі ефективності. Але тут насправді йдеться про майбутнє української демократії. Проблема є те, що Президент П. Порошенко як гарант Конституції одноосібно карає тих, кого йому вигідно карати. І одночасно заплющує очі на кричу-

щі порушення – якщо ті не зачіпають його інтересів.

Казус М. Саакашвілі – це аж ніяк не питання особистого конфлікту двох політиків. Це спроба знову поставити політичну доцільність вище за закон, наділити себе безмежною владою.

Принцип „друзям – усе, ворогам – закон“ дуже дорого коштував Україні за попередніх президентів. Саме тому його повернення виглядає так ганебно.

І саме тому мовчати про це не можна.

„Українська правда“

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Держсекретар США...

(Закінчення зі стор. 1)

Але в документі лишився головний пункт, проти якого був Д. Трамп, – що президент має втратити право скорочувати чи скасовувати такі санкції самостійно, без згоди Конгресу, і має для цього здійснювати складні процедури в Конгресі, подаючи доповіді про необхідність скорочувати чи скасовувати санкції, щоб отримати згоду на це.

Також до документа, в якому йшлося про санкції щодо Росії й Ірану, додали й санкції щодо Північної Кореї, що відповідало прагненням Білого Дому.

Законопроект був внесений до Сенату після приходу Д. Трампа в Білий Дім законодавцями, стурбованими його оприлюдненими публічно намірами поліпшити відносини з Росією і скепсисом щодо санкцій.

Раніше Росія протестувала проти попередніх санкцій Вашингтону з кінця минулого року, за якими зі США були вислані 35 російських дипломатів і росіянам закри-

ли доступ до двох дипломатичних об'єктів, офіційно будинків відпочинку – що, за повідомленнями, могли бути місцем роботи російських спецслужб у час втручання у виборчу кампанію 2016 року.

Цей законопроект є першим великим зовнішньополітичним документом, схваленим Конгресом під час правління Д. Трампа, який під час виборчої кампанії та на початку своєї каденції заявляв про можливість поліпшення відносин з Росією.

Президент Володимир Путін неодноразово заперечував втручання Росії в американську виборчу кампанію, а 27 липня заявив, що Москва вдасться до заходів у відповідь на нові санкції, оскільки „неможливо безкінечно терпіти хамство щодо нашої країни”.

30 липня російський президент заявив, що Росію мають покинути 755 дипломатів США.

„3 точки зору роботи дипломатичного відомства це цілком відчутно. Тому що з тисячі з гаком співробітників – дипломатів та технічних працівників, які досі ще працюють у в Росії, 755 повинні будуть припинити свою діяльність

у Російській Федерації”, – сказав В. Путін в інтерв'ю з російським телеканалом ВГТРК.

Раніше у МЗС Росії заявили, що до 1 вересня Вашингтон має скоротити кількість дипломатів до 455.

Державний департамент США назвав вимогу російського президента про скорочення американського дипломатичного персоналу в Росії „гідною жалю та незадоволеною дією”. Зовнішньополітичне відомство також вказало, що Вашингтон розглядає можливу відповідь.

„Ми оцінюємо вплив такого обмеження й те, як ми будемо реагувати на це”, – ідеться в повідомленні Держдепартаменту США 30 липня.

31 липня під час виступу перед силами безпеки Естонії в Таллінні, Віце-президент США Майк Пенс заявив, що за правління президента Д. Трампа США продовжать притягувати Росію до відповідальності за її дестабілізаційні дії.

„Президент Трамп закликав Росію припинити дестабілізаційні дії в Україні й деінде, а також зупинити підтримку ворожих режимів Північної Кореї й Ірану.

За президента Трампа США продовжать притягувати Росію до відповідальності за її дії. І ми закликаємо європейських союзників і друзів робити так само. На знак нашої відданості цьому Президент Трамп дуже скоро підпише законодавство, що посилює й систематизує санкції США проти Росії”, – сказав віце-президент.

М. Пенс додав, що для поліпшення відносин зі США і зняття санкцій Росія має припинити дестабілізаційні дії.

„Перевагою для Сполучених Штатів є конструктивні відносини з Росією, що базуються на співпраці, на спільних інтересах. Росія також заявляла, що хотіла б нормалізувати свої відносини зі США. На жаль, минулого тижня Москва вдалася до радикального кроку щодо скорочення дипломатичної присутності США в Росії. Президент Трамп чітко дав зрозуміти: Америка відкрита до кращих відносин із Росією, але президент і наш Конгрес єдині в посланні: поліпшення відносин і зняття санкцій у першу чергу вимагатиме від Росії скасування дій, що призвели до запровадження санкцій”, – заявив віце-президент.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate
for personal and business use,
representation of small and mid-size
businesses, securities arbitration,
divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002

zblasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not
working, please call 201-247-2413

Благодійний бенефіс...

(Закінчення зі стор. 11)

Української Культури: „а капеля” музична група „Пікардійська терція” зі Львова, вокальна солістка Оксана Муха зі Львова, скрипаль Василь Попадюк з Торонта і рок-група „Kozak System” з Києва.

Багато спричинилися до атмосфери Львова 1930-их і 1940-их років виступи співака Ерка Палидовича, і пари танцюристів укра-

їнського танцювального ансамблю „Сизокрил” (з Нью-Йорку) Діани Шмериковської і Лева Івашка, котрі виконали клясичне танго.

Попередні гала-бенкети, які відбувалися спільно з річним Фестивалем Української Культури на Союзівці, підтримували слідуєчі шляхетні почини: допомогу через Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) родинам поляглих, поранених і пропавших жертв російської агресії проти України (2014 року); встановлення

через IAFA реабілітаційного центру для жертв війни, який названий іменем Маркіяна Паславського, градуанта Військової Академії США у Вест-Пойнті, котрий боровся проти проросійських військ в східній Україні і в 2014 році загинув героїською смертю (2015 року); та допомогу (через Фонд ім. М. Паславського) на реабілітаційний центр Українського Католицького Університету (2016 року).

Переклав Лев Іваськів

Скорби безсмертної...

(Закінчення зі стор. 12)

„Ротації” вийшли у 1938 році „Зелена евангелія” – це книга природи, „Ротації” – книга міста й цивілізації, а „Велика гармонія” – книга віри. Б.-І. Антонич надзвичайно цікавився колективною пам'яттю й уявою праслов'ян. Він досліджував книги Святого Письма, твори отців Церкви, збірники, твори наукового змісту, апокрифи й повісті.

Поета вабила глибина віків і

далекі покоління, що жили на нашій землі. Дослідники стверджують, що Б.-І. Антонич цікавився давньою цивілізацією часів трипільської культури. Він глибоко аналізував календарну обрядовість у фольклорі, що ніби повертає нас певного дня до тих самих, щороку повторюваних ритуалів: щедрувань, колядувань, накликання весни, утоплення Марени в купальській воді.

В українській літературі Богдан-Ігор Антонич є яскравою, оригінальною постаттю, поетом-новатором, перекладачем, чия творча

доля переконливо засвідчує: великий талант обов'язково пробивається крізь тернові хащі на шлях передових думок свого часу, шлях, який поєднує серце художника і серце його народу.

Поет був закоханий в життя і хотів перелити велику свою любов до всього живого, що бореться за своє існування. За короткий час він досягнув вражаючої мистецької зрілості, яку подарував людству. Кожне написане ним слово торкається найпотаємніших струн людської душі і музикою відлунує донині.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний” з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салати - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець

Страховання Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent

Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3011

e-mail: mdrich@unamember.com

ЕВГЕН

ОСЦІСЛАВСЬКИЙ

2-ий Заступник президента

Ліцензований продавець

страхування життя

Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ

645 W. 1st Ave.

Tel.: (908) 241-2190

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA

1916 Welsh Rd., Unit 3

Tel.: (215) 969-4986

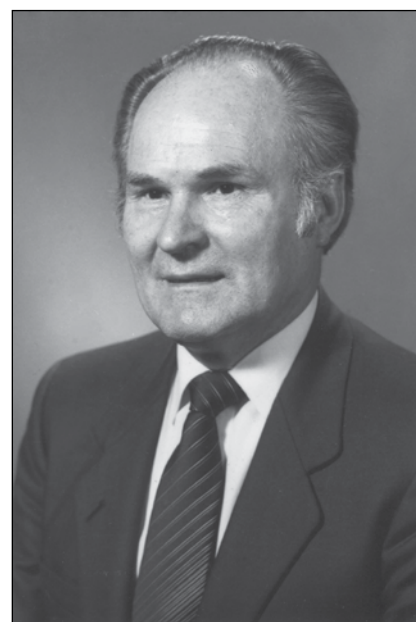
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Д-р ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО (1929-2017)

Українська Шкільна Рада УККА з глибоким сумом повідомляє, що 1 серпня 2017 року на 89 році життя в м. Моріс Плейнз, Нью-Джерзі відійшов у вічність д-р Проф. Євген Федоренко, довголітній голова Управи Української Шкільної Ради в США (1983-2017), Почесний голова Шкільної Ради, дійсний член і почесний академік Академії наук Вищої школи України, іноземний член Академії педагогічних наук України, почесний доктор Національно-педагогічного Харківського університету ім. Григорія Сковороди, член Національної спілки письменників України, Науковий секретар УВАН, член управи НТШ, член Асоціації українських американських професорів, член Об'єднання українських журналістів, член Ради Координаційного комітету допомоги Україні, Почесний голова Комітету допомоги Україні.

Д-р Євген Федоренко народився 28 січня 1929 р. На Харківщині, на хуторі Одринка біля Люботина, у селянській сім'ї. Дитинство майбутнього доктора наук і академіка пройшло в надзвичайно важкі й небезпечні часи колективізації, розкуркулення, Голодомору, примусових робіт у Німеччині, життя в таборах для переміщених осіб (DP Camps). Далі навчання в українській школі й гімназії в Баварії, здобуття освіти у Лювенському католицькому університеті (Бельгія, 1949-1955), Фордгамському університеті (Нью-Йорк), Нью-Йоркському університеті (1962-1969). Участь у роботі молодіжних організацій, зацікавлення спортом та невтомна праця в українському шкільництві США, спочатку як учитель і директор Школи українознавства у Випані, Нью-Джерзі, а пізніше як член і Голова Управи Шкільної Ради (з 1983). Засновник і провідник літніх курсів-семінару учителів шкіл українознавства на оселі УНС „Союзівка“. Автор численних статей, підручників, студій, редактор журналу „Рідна Школа“ (1978-2016), співробітник „Радіо Свобода“, член редколегії журналу „Молода Україна“ та видання „Мова про мову“.

Д-р Є. Федоренко назавжди залишиться в пам'яті своїх рідних, учнів і колег, друзів і членів української громади як великий патріот України, невтомний організатор української освіти, мудрий і розважливий наставник-вихователь молоді й радник для колег-учителів, що передбачав, що українське шкільництво може затримати асиміляцію української молоді в США. Він звертав увагу на підтримку сільських шкіл в Україні рівно ж з підтримкою університетів.

Хай американська земля буде йому пухом! Світла і вічна Йому пам'ять!

Управа Шкільної Ради

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою, що 11-того липня 2017 року
відійшов у вічність в 86-му році життя
наш найдорожчий Чоловік, Батько, Дідо і Прадідо.

св. п. Адріян Стецик

*It is with great sadness we announce that on July 11, 2017
Adrian Stecyk, beloved husband, father, grandfather and great grandfather
fell asleep in the Lord at 86 years of age.*

Залишені в глибокому смутку: / Surviving him in deep sorrow:

дружина - Христя (Лазор) Стецик з родиною
wife - Christine (Lazor) Stecyk and family

сини з дружинами - Олег і Зіня, Маркіян і Шіла, Адріян і Христя
sons & spouses - Oleh & Zinia, Markian & Sheila, Adrian & Chrystyna

**внуки - Софія Крожур, Олександр (Jane), Роман (Abby),
Ляріса (Diana), Христофор і Катиріна**
grandchildren - Sophia Crosier, Oleksander (Jane), Roman (Abby),
Laryssa (Diana), Christopher and Catherine

правнуки - Олександр і Маркіян Крожур
great grandchildren - Alexander and Markian Crosier

Похорон відбудеться на Українському православному цвинтарі св. Андрія
в South Bound Brook, NJ біля гробу, в суботу, 5-того серпня 2017 року у 1:00 години.
Сорокова Служба Божа відбудеться в суботу, 19-того серпня, в Кергонсон, Н.Й.
в Українській Католицькій Церкві Пресвятої Трійці

*Interment will take place at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Cemetery
South Bound Brook, NJ on Saturday, the 5th of August 2017 at 1:00 pm.*

*40th day liturgy will be held on August 19, 2017 at
Holy Trinity Ukrainian Catholic Church in Kerhonkson, NY*

Вічна Йому Пам'ять! ~ Eternal Memory!

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!

БЕЗКОШТОВНО
online банківські послуги

MOBILE App

Реєстрування нового користувача в режимі реального часу!

ФОТОГРАФУВАННЯ
ТА ДЕПОЗИТ
ГРОШОВОГО ЧЕКА

ПЕРЕВІРКА
ЗОБРАЖЕННЯ
ВИПЛАЧЕНИХ
ЧЕКІВ

ЗНАХОДЖЕННЯ
НАЙБЛИЖЧИХ
БЕЗПЛАТНИХ
БАНКОМАТІВ (ATM)

КЕРУВАННЯ КРЕДИТНИМИ
КАРТКАМИ ЧЕРЕЗ Direct VISA®

ОНЛАЙН BILL PAY ЗА
ДОПОМОГОЮ DirectPaySM

І БІЛЬШЕ!

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Full Financial Services

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Докладні інформації про цю послугу подані у
www.selfreliance.com/disclosures/.

За докладною інформацією телефонуйте на
безкоштовний № 888.222.8571.

ЗНАЙДІТЬ
НАС НА
App
Store

SELFRELIANCE.COM